

MEI 1982

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**Zult u ooit uit
de schulden komen?**

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

15e jaargang No. 5

mei 1982

ARTIKELN

De werkelijke geschiedenis van de ware kerk	2
Het opkomende „rode getig” in Midden-Amerika	5
Zult u ooit uit de schulden komen?	7
Engeland vandaag: Langzaam maar zeker bergafwaarts	11
Een boeiend overzicht van de steden van morgen	14
Leer uw kinderen de ware morele normen	20
Waarom Gibraltar een steen des aanstoots wordt genoemd	23

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	29

BIJ ONZE OMSLAG

De nachtmerrie van de schuld — Hoe het thema van ons omslagartikel „Zult u ooit uit de schulden komen?” te illustreren was een ware uitdaging voor onze lay-out medewerkers. Velen zijn bij het uiteindelijke produkt betrokken geweest.

Omslagfoto door Roland Rees

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU

- *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123
- *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia
- *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
- *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg
- *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117
- *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico
- *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland). Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1982 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden. PRINTED IN ENGLAND BY AMBASSADOR PRESS, ST. ALBANS

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:

Gene H. Hogberg

Redacteurs:

Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Richard H. Sedliack

Kopijredacteur:

Peter Moore

Redactie-assistenten:

Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Craig Millar, Jeremy Rapson, Janice Roemer, Tony Styer, Dan Taylor, Ron Toth, Jeff Zhorne

Vormgeving:

Randall Cole, Matthew Faulkner, Phil Gray, Greg Sandilands, Minette Smith

Coördinator vormgeving:

Greg S. Smith

Fotoarchief:

Hal Finch, Veronica Taylor

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Sylvia Owen, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:

Hoofd produktie: Roger G. Lipross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinatoren internationale edities:* Val Brown; Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

Leroy Neff

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

Utopia- dichterbij dan u denkt!

In 1934, toen *The Plain Truth* voor de eerste maal verscheen, en het eerste *The World Tomorrow*-programma werd uitgezonden, voorspelde ik de toekomstige eenheid van de naties van Europa: de herleving van het oude Romeinse Rijk. Die gewichtige gebeurtenis is nabij.

Wanneer deze politieke, militaire en religieuze eenheid in Europa bereikt is zal zij het hele wereldbeeld totaal veranderen. Ze zal een derde reuzenmogendheid vormen, gelijk aan of zelfs de meerdere van de Verenigde Staten of Rusland! En tot verrassing van de meeste mensen zal de wereld met een schok vernemen dat deze Europese macht in het bezit is van kernwapens.

Nooit in de geschiedenis hebben naties nieuwe en meer vernietigende wapens geproduceerd zonder ze te gebruiken. Het is mogelijk dat de met kernwapens gevoerde Derde Wereldoorlog tijdens dit tiental jaren over een niets vermoedende wereld zal losbreken!

Maar er is ook ongelooflijk *goed nieuws!*

Als wat ik heb gezegd een deprimerende boodschap lijkt, er zit een gelukkige kant aan! *Als* dit gebeurt, zal het slechts de storm zijn vóór de dageraad van een mooie, gelukkige *wereld van vrede*.

De toekomst ziet er inderdaad somber en hopeloos uit . . . Tenzij er *ergens vandaan een ongeziene hand* zal verschijnen om haar te veranderen. Die mogelijkheid is niet zo belachelijk als velen zullen denken. Ik zou zelfs zo ver willen gaan te zeggen dat het *meer dan mogelijk* is dat een dergelijke onverwachte ommekeer gedurende deze decade zal plaatsvinden!

Waarom zouden wij hier op aarde geen utopia hebben?

De Los Angeles *Times* publiceerde enige tijd geleden een verhaal over een utopisch college. Het woord *utopia* werd in de kop gebruikt. Het verhaal in de *Times* handelde over een unieke campus waar geen rellen voorkomen, maar waar iedereen werkelijk gelukkig

schijnt te zijn!

Het is een college dat verbonden is met *De Echte Waarheid*. Het is de campus van Ambassador College, Pasadena, Californië.

Er is een oorzaak voor ieder gevolg. Er is een oorzaak voor alle moeilijkheden van de wereld. Er is ook een oorzaak voor de gelukkige atmosfeer die overal op deze campus heerst.

Er is een gezegde dat ons vertelt dat het voordat het licht wordt het donkerst is en wij gaan nu snel die zeer donkere, korte periode in de wereldgeschiedenis binnen, het meest zekere teken van de *dageraad* vlak daarna. En het is zeer wel mogelijk dat de jaren 1980 de decade vormen die datzelfde utopia aan de wereld brengt.

En waarom niet? Het woordenboek omschrijft utopia als een denkbeeldige staat van volmaaktheid. Maar waarom zou deze denkbeeldig of onmogelijk zijn? Waarom zouden wij niet *vrede* op aarde hebben, met universele welvaart, gezondheid, juist onderwijs en overvloedig welzijn voor *iedereen*?

U kunt Ambassador College een utopia-experiment noemen als u wilt — maar studenten en docenten van de Ambassador-campus in Pasadena, en de tweejarige campus in Big Sandy, Texas, zullen u vertellen dat wij zeker utopia naderen. Deze colleges zijn gelukkige, vreugdevolle plaatsen om te verblijven. Wij bepleiten deze weg in *De Echte Waarheid*. Wij passen toe wat wij prediken. En wij genieten stellig van het resultaat!

Wij zeggen inderdaad dat die „sterke hand ergens vandaan” nodig zal zijn om de moeilijkheden van de wereld op te lossen en ons vrede te brengen. Dan zal de criticus vragen: „Zegt u niet dat het voor de mensheid onmogelijk is haar problemen op te lossen?” Neen! Wij zeggen *niet* dat het onmogelijk is — wij zeggen dat de mensheid niet wil — dat de mensheid *weigert*. Het is onmogelijk alleen omdat de mensheid *de weg* naar vrede afwijst — naar vrede, welvaart en alle goede dingen. Omdat de mensheid *weigert*.

Het is niet onmogelijk. Wij *bewijzen* dat op Ambassador College. □

de WERKELIJKE GESCHIEDENIS van de WARE KERK

door Herbert W. Armstrong

Slechts weinig mensen weten dat de Bijbel een grote valse kerk onthult, een kerk die miljoenen mensen bedriegt; alsmede een *ware* Kerk van God, vervolgd, maar stand houdend. Weinigen kennen het werkelijke doel van de Kerk, wie haar gebouwd heeft en waarom. Nu worden wij gewaarschuwd voor een op komst zijnde poging om juist deze generatie te bedriegen omtrent de vraag wie werkelijk het tegenwoordige tijdperk van de ware Kerk heeft doen ontstaan. Hier volgt de waarheid.

Noot van de redactie:

In een serie vervolgartikelen publiceren wij een nieuw boek van de hand van Herbert W. Armstrong, The Real History of the True Church.

Laten we in de eerste plaats duidelijk het ware feit stellen dat Jezus Christus de ware Kerk van God heeft gebouwd. Zij is opgericht door de opgestane *levende* Christus, na zijn hemelvaart. Hij is steeds

het Hoofd ervan gebleven.

De vragen luiden dan ook: waarom werd de Kerk gebouwd — wat is haar doel — *door wie* heeft Christus haar gebouwd — en *door wie* heeft Hij het huidige tijdperk van de Kerk tot bestaan gebracht.

Maar waarom de Kerk?

Wat is de Kerk? Waarom bestaat ze? Wat is haar doel? In de Westerse wereld heeft men de kerk als instituut als iets vanzelfsprekends aangenomen — men weet niet waarom! Miljoenen

mensen gaan 's zondagsmorgens naar kerkdiensten.

Maar waarom? Wat is de kerk eigenlijk? Is het een gebouw met een steil dak, een torenspits die hemelwaarts wijst, met een kruis erop? Gaan de leden naar de kerk? Of komen de plaatselijke kerkgangers bijeen in een gebouw of een plaats?

Tijdens de Wereldoorlog zei Winston Churchill tot het Congres van de Verenigde Staten: „Er wordt hier op aarde een doel verwezenlijkt.” Heeft de Kerk iets met dat *doel* te maken?

Om te begrijpen wat de wereld niet

begrijpt, moeten wij de wereld in ogenschouw nemen waarin Jezus kwam toen Hij zei: „Ik zal mijn gemeente bouwen.”

Hij kwam in dezelfde wereld waarin u en ik leven. Het is dezelfde wereld, ofschoon ze in twee opzichten belangrijke veranderingen heeft ondergaan. Haar technologie, haar materialistische wetenschap en produktie zijn ontzaglijk toegenomen, terwijl ook de complexiteit van haar sociale, ordenende, bestuurlijke, juridische en educatieve systemen enorm is toegenomen.

Ze produceerde ontstellende ellende, onoplosbare problemen, menselijke ontevredenheid en lijden. Maar dat alles is slechts de uitbreiding van reeds functionerende menselijke systemen.

Wij kunnen daarom het *doel* van de Kerk pas begrijpen wanneer wij eerst de oorsprong van de beschaving begrijpen — de wereld waarin Jezus kwam om zijn Kerk te bouwen. Want de Kerk is in werkelijkheid het alomvattende plan van de eeuwige God om zijn doel hier op aarde te verwezenlijken. Wat was er verkeerd dat een dergelijk doel verwezenlijkt moest worden?

Niet Gods beschaving

Deze wereld is blind gemaakt voor de waarheid omtrent haar eigen beschaving en hoe deze is begonnen. Men neemt aan dat dit Gods beschaving is.

In werkelijkheid begon het alles in de schemerige erten van de prehistorie. Een superaartsengel, de cherub Lucifer (Jes. 14:12-15), onzichtbaar maar onsterfelijk en buitengewoon intelligent, was zeer hoog in rang in de regering van het heelal. Hij was een van de twee majestueuze cherubs wier vleugels de troon zelf overwelfden van de opperste Schepper God in de hemel (Ezech. 28:14-15). Bij de schepping van de aarde werd Lucifer op de troon der aarde geplaatst om de regering van God te leiden, waarvoor hij doeltreffend was opgeleid en ervaring had. Lucifer regeerde over engelen wier verblijf destijds de pasgeschapen aarde was.

Maar terwijl hij nog deel uitmaakte van Gods universele regering, volmaakt in alle opzichten vanaf zijn schepping, liet Lucifer zich door ijdelheid tot hebzucht, naijver en rebellie verleiden. Er maakte zich een geest van wedijver van hem meester. Hij trachtte de regering van het hele universum over te nemen. Hij en zijn invasieleger van

engelen (2 Petr. 2:4) schoten omhoog naar de hemel om God met geweld van de universele troon te werpen. Zij werden echter naar de aarde teruggeworpen. Lucifer werd Satan de duivel, en zat nog steeds op de troon van de aarde, maar leidde niet meer Gods regering. Zijn engelen werden demonen.

Deze opstand der engelen veroorzaakte verderf en duisternis op de aarde (Gen. 1:2). Toen vernieuwde God (Ps. 104:30) in zes dagen het aangezicht der aarde (Gen. 1:3-25), voor de naar Gods eigen beeld geschapen mens (vers 26) teneinde Gods grote doel hier op aarde te verwezenlijken: zich door de mens voort te planten. Dat hoogste doel houdt in dat de mens tenslotte in het gezin van God zelf zal worden geboren! Toch schijnt de mensheid nooit dat doel of het ongelooflijke menselijke potentieel te hebben begrepen.

De mens werd geschapen met een menselijke geest (Job 32:8; 1 Kor. 2:11; Rom. 8:16), die de menselijke hersenen intelligentie verleent. Verder zijn de menselijke hersenen gelijk aan die van dieren. De mens werd geschapen met denkvermogen; in de vorm en de gedaante van God; en, net als de domme gewervelde dieren, van materie van de aarde met een slechts tijdelijk bestaan.

Sinds er rebellie in zijn wereld ontstond is de mens blind geweest voor wat en waarom hij is — behalve degenen aan wie God zijn waarheid heeft geopenbaard.

De beschaving wordt gesticht

God bestaat uit geest. God is onsterfelijk, Hij bezit inherent leven. Het leven van de mens is als het leven van dieren: een tijdelijk fysiochemisch bestaan. Maar onsterfelijk, zichzelf in stand houdend leven werd de eerstgeschapen mens aangeboden!

Die mens heette Adam. Maar hij was oorspronkelijk in twee opzichten onvolledig gemaakt: hij was van slechts één geslacht en om zich voort te planten had hij iemand van een ander geslacht nodig. Daarom maakte God voor hem een vrouw, Eva. Ook zijn geest was onvolledig, hij bezat alleen de menselijke geest. Deze gaf hem het vermogen materiële kennis te verwerven, met dingen om te gaan. Maar Gods uiteindelijke doel vereiste een nauwe betrekking met zijn Maker, God, en ook een bruikbare vredige en gelukkige verhouding met de medemens. Zijn

geest was derhalve onvolledig zoals deze aanvankelijk werd geschapen. Voor volledigheid was een andere Geest nodig — de heilige Geest van God.

Deze fantastische waarheid schijnt aan door mensen onderwezen kennis te hebben ontbroken. Het wordt onthuld in de geschiedenis met de verboden vrucht, zoals verklaard in het tweede en derde hoofdstuk van Genesis. Waarom is dit genegeerd — verkeerd begrepen — verkeerd voorgesteld?

De gehele ontwikkeling van de menselijke beschaving heeft verborgen gelegen in dit voorval met de verboden vrucht. Als nu eens — ja, als nu eens Adam van de boom des levens had gegeten? De theologen en godsdienstijveraars schijnen die vraag nooit te hebben gesteld — of beantwoord.

Voor de eerstgeschapen man en vrouw waren er twee symbolische bomen. Eén ervan was de boom der kennis van goed en kwaad. Aan deze boom groeide de verboden vrucht. Deze boom (Adam at geen appel) vertegenwoordigde *kennis*. Het *zich toeëigenen* van deze kennis (van goed en kwaad) zou tot de dood leiden.

De andere boom was de boom des levens — onsterfelijk, inherent leven. Maar ook deze vertegenwoordigde *kennis*. Hoe weten wij dit?

Doordat onsterfelijk *leven* vandaag aan de geroepen christen wordt aangeboden. En hoe verkrijgt hij dit? Niet in één keer, ogenblikkelijk, maar door eerst die Geest te ontvangen die Adam niet bezat — de heilige Geest van God. Wanneer iemand de *gave* van Gods heilige Geest ontvangt, wordt hij slechts een door God verwekt kind. (Men zou het op aanvraag gratis verkrijgbare boekje *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?* moeten lezen.)

De Geest van God opent het menselijk verstand om het geestelijke Woord van God — de Bijbel — te begrijpen.

De mens heeft *geestelijke kennis* nodig voor contact met zijn Maker, alsook voor contact met zijn naaste. De heilige Geest is de Geest van bezonnenheid (2 Tim. 1:7) — de Geest waardoor het verstand in staat is geestelijke kennis te bevatten — te begrijpen — zoals deze door Gods Woord wordt geopenbaard (1 Kor. 2:9-14).

Voor de eerste geschapen mens, vader van de menselijke familie, waren in de hof van Eden twee zeer speciale

bomen geplaatst, symbolen van ontzaglijke betekenis. De mens diende een keuze te maken. Eén symbolische boom vertegenwoordigde leven — zichzelf in stand houdend, inherent *leven* — onsterfelijkheid. De andere de *dood*.

De boom des levens symboliseerde het geschenk van Gods heilige Geest, de verwekking van eeuwig leven. De verboden boom werd de boom „der kennis van goed en kwaad” genoemd. Toen Adam God ongehoorzaam was en de vrucht van die boom at, nam hij de kennis van goed en kwaad tot zich — dat wil zeggen, potentieel *geestelijke kennis!*

Begrijp dit goed. God heeft de mens geschapen met een verstand dat in staat is materiële kennis te verwerven en te gebruiken — de kennis om te werken met materie — met dingen! Deze kennis kan hij op eigen kracht verwerven. Maar hij is niet geschapen met verstand dat de capaciteit bezit juist van verkeerd te onderscheiden — dat wil zeggen, *geestelijke kennis!* De menselijke geest die in de mens werd geschapen — en sindsdien door alle mensen is overgeërfd — kan fysieke, materiële kennis verwerven. Deze geest is niet in staat geestelijke kennis te onderscheiden. En geestelijke kennis kan *alleen door God* aan het verstand worden verleend.

Door zich de verwerving van de kennis van goed en kwaad toe te eigenen — dus de potentieel *geestelijke kennis* — beperkte Adam zich tot materiële kennis. Waarom? Omdat de menselijke geest in de mens niet een op zichzelf staand vermogen is waardoor de mens kan zien, horen, ruiken, proeven en voelen. De fysieke hersenen zien door het oog, horen door het oor, ruiken door de neus. En de mens is in kennis beperkt tot hetgeen zijn hersenen door deze vijf zintuigen kan binnengaan.

Adam, vader en stamvader van de menselijke familie, had gekozen voor de door de mens zelf te produceren en te verwerven kennis en voor de dood. Hij leefde 930 jaar en hij stierf. Al zijn kinderen stierven na een tijdelijk fysiochemisch bestaan! En daarmee werd op dat ogenblik de grondlegging der wereld, Christus, het Lam van God geslacht (Openb. 13:8). Dat wil zeggen, God had bij de grondlegging van de wereld bepaald dat Christus op de juiste tijd zou komen en sterven om de doodstraf voor de menselijke zonde op zich te nemen.

Ook werd het de mensen beschikt éénmaal te sterven en daarna het oordeel (Hebr. 9:27).

Het was toen dat God de boom des levens, de heilige Geest, voor de mensheid afsloot totdat Jezus Christus, de Tweede Adam, was gekomen en in plaats van de mens zelf de straf voor de menselijke zonde op zich had genomen.

Hoe de beschaving werd opgebouwd

God sloot zich echter niet van de mens af. God verscheen zelfs aan of stond in contact met Kaïn, Adams eerste zoon en de eerste moordenaar. God riep de Hebreeuwse slaven weg uit Egypte en had bij de berg Sinaï contact met hen. Hij gaf hun zijn geestelijke wet — maar aangezien zij de heilige Geest niet hadden, begrepen noch gehoorzaamden zij die. Omdat zij de heilige Geest van God niet hadden, begrepen zij geen geestelijke waarheden en gehoorzaamden ze evenmin.

God maakte echter één noodzakelijke uitzondering voor de uiteindelijke grondlegging van zijn Kerk! Hij openbaarde waarheden aan zijn profeten voor het op schrift stellen van het Woord van God! Veel van de Kerk van God is gebaseerd op de geschriften van de profeten en zij werden samen met de apostelen het fundament van de Kerk, waarvan Jezus Christus de hoeksteen is (Ef. 2:20).

Kijk nu eens naar de opbouw van de beschaving van deze wereld en de wereld waarin Christus kwam om zijn Kerk te bouwen.

Terwijl de mens was afgesneden van de heilige Geest, begon de menselijke familie haar eigen wereld te bouwen, beïnvloed, geregeerd en bedrogen door Satan. Allen zijn bedrogen door Satan (Openb. 12:9). Misschien besepte de mens het niet. Satan is een geestelijk wezen, onzichtbaar voor mensen. Zonder de geestelijke onderscheiding van Gods Geest erkent de mens geestelijke wezens of waarheden niet als bestaand. Toch is Satan de overste van de macht der lucht (Ef. 2:2) die *in* mensen werkzaam is en hen bedriegt op een manier die zij niet beseffen. Gedachten worden overgebracht door de lucht met behulp van radio- en televisiegolven, en verschijnen tenslotte in de vorm van hoorbare woorden of zichtbare beelden. Lijkt het dan vreemd of onmogelijk dat Satan onhoorbaar en onzichtbaar houdingen, indrukken, motieven en impul-

sen in het verstand van de mens overbrengt, wiens menselijke geest automatisch op Satans golfenlengte is afgestemd?

Op deze wijze wordt zelfs kinderen van nog geen jaar oud, aan wie het onderricht door menselijke ouders wordt verwaarloosd, onbewust zelf-zucht en haat voor gezag bijgebracht. Satan verwaarloost hen niet.

Toen de mens zich in grote aantallen over de aarde begon te verspreiden en zelf ging bepalen hoe men met anderen moest omgaan, begon hij onder het bewind van Satan zijn eigen maatschappelijke systeem op te bouwen. Hij ontwikkelde zijn eigen opvattingen van menselijke regeringen, volkomen tegengesteld aan de regering van God. De mens begon zo het menselijk leven te regelen door een bestuur dat door de mens zelf was uitgedacht en door Satan werd beheerst. Ook ontwikkelde de mens een onderwijssysteem waardoor een volwassen generatie haar begrippen, ideeën, meningen en veronderstelde kennis begint te infiltreren in het verstand van volgende generaties. Mensen ontwikkelden hun eigen systeem van economie, zakenleven, industrie en handel. Ze ontwikkelden hun eigen godsdienstige systemen, schiepen hun eigen opvattingen omtrent God — en tot op deze dag weet niet één georganiseerde godsdienst behalve Gods ware Kerk wie en wat God werkelijk is! De mens ontwikkelde zijn eigen sociale gebruiken en instellingen.

Zo werd de beschaving feitelijk door Satan tot stand gebracht, waarbij hij mensen als zijn werktuigen gebruikte!

Gods levenswijze is gebaseerd op *liefde* — uitstralende zorgzaamheid voor het welzijn en de voorspoed van anderen, en bovenal op liefde voor God die *liefde is!* De beschaving der wereld werd gebouwd op de tegengestelde wijze, die van nemen — van ijdelheid, hebzucht, naijver, wedijver, strijd, geweld en rebellie jegens gezag.

En *dat* is de wereld waarin Jezus Christus werd geboren.

Bedenk dat het Gods uiteindelijke *doel* is zich voort te planten in en door de *mens* — om in de mens Gods eigen heilige, rechtvaardige, goddelijke en volmaakte *karakter* te scheppen! Maar de hele mensheid is afgedwaald. De profeet Jesaja werd

(Zie verder pagina 27)

Alain Keler—Sygma

HET OPKOMENDE „RODE GETIJ” IN MIDDEN-AMERIKA

door Gene H. Hogberg

Sovjets en Cubanen proberen in snel tempo hun invloed in Midden-Amerika uit te breiden. Welke gevolgen heeft dit voor de toekomst van de vrije landen van het Westelijk Halfrond?

EENS een stil binnenwater in het woelige wereldgebeuren, heeft Midden-Amerika nu — althans tijdelijk — de krantekoppen veroverd die zich bezighielden met de crisis in Polen en in Oost-Europa.

De strijd in het kleine El Salvador, tegenwoordig de voornaamste gevechtlijn in dit gebied, wekt in de hele wereld emotionele reacties op. Het schijnt dat maar weinig mensen stilstaan bij wat er in

dit groeiende conflict nu werkelijk op het spel staat.

Nog minder mensen kennen de voornaamste oorzaak waardoor de woelingen in dit gebied blijven toenemen. Het is *niet*, zoals veel nieuwsweekbladen het afschilderen, in de eerste plaats een politieke en economische worsteling tussen de bezitters en de bezitlozen.

De zienswijze van de Amerikaanse President

Op 24 februari jl. ontvouwde de Amerikaanse president Ronald Reagan

voor de Organisatie van Amerikaanse Staten een grootscheeps economisch program voor Midden-Amerika en het Caribisch gebied.

Dit plan, dat nog door het Amerikaanse Congres moet worden goedgekeurd, omvat een aanzienlijk uitgebreide economische steun en een grotere toegankelijkheid van de afzetgebieden in de Verenigde Staten voor exportgoederen uit de regio.

Daarenboven waarschuwde Reagan: „Als wij niet prompt en beslissend handelen ter verdediging van de vrijheid, zullen er uit de ruïnes van de

hedendaagse conflicten nieuwe Cuba's oprijzen."

„Vergis u niet", vervolgde de President. „Het welzijn en de veiligheid van onze burens in dit gebied zijn ook voor ons van levensbelang." Hij merkte op dat bijna de helft van de Amerikaanse handel, twee derden van de olieimporten van het land en meer dan de helft van de in de Verenigde Staten ingevoerde strategische mineralen *via het Panamakanaal of de Golf van Mexico worden aangevoerd*. De President deed duidelijk uitkomen dat de Verenigde Staten „een gemeenschappelijk lot" delen met zo'n twee dozijn landen langs de randen van het door de Golf van Mexico en de Caribische Zee omsloten gebied, in welk verband hij sprak van de „*derde grens van de Verenigde Staten*".

Reagan verbond zijn pakket van economische maatregelen met een in algemene termen gestelde waarschuwing aan de Sovjet-Unie en aan Cuba, welke landen de gewapende opstanden in dit gebied steunen, dat de Verenigde Staten al datgene zullen doen dat „voorzichtig en noodzakelijk is om vrede en veiligheid in het Caribisch gebied te verzekeren".

„Wanneer de Verenigde Staten niet snel handelen ter verdediging van de vrijheid," aldus Reagan, „zullen wij met steeds meer totalitaire regimes te maken krijgen die militair gebonden zijn aan de Sovjet-Unie, met meer regimes die gewapende revoluties exporteren, en met steeds meer regimes die dermate incompetent zijn en dermate totalitair geregeerd worden, dat de enige hoop die hun burgers nog overblijft, is om vandaag of morgen naar andere Amerikaanse landen te trekken, zoals ze in de afgelopen jaren naar de Verenigde Staten zijn gekomen."

Andere zienswijzen

De reacties op Reagans „kool en geit" toespraak waren even verdeeld als het politieke spectrum.

In Latijns-Amerika bleek de reactie over het algemeen gunstig. Minder ontwikkelde economieën verlustigden zich in het vooruitzicht van toenemende exportmogelijkheden. Jamaica's minister-president Edward Seaga noemde het plan „stoutmoedig van opzet, historisch van grote betekenis en een duidelijke stap vooruit".

Mexico daarentegen sprak zijn teleurstelling uit over het feit dat Cuba, waarmede het goede betrekkingen onderhoudt, van het plan was uitgesloten.

Andere landen hebben een heel andere kijk op de Amerikaanse zorgen over Midden-Amerika. Van de tien landen van de EEG zond alleen Engeland waarnemers om de verkiezingen van 28 maart in El Salvador te volgen. De anderen beschouwden de verkiezingen, waaraan de linkse guerrilla's besloten hadden niet deel te nemen, als een farce.

In West-Duitsland heeft de oorlog in El Salvador vooral onder de jongeren veel gevoelens losgemaakt. Een links dagblad in West-Berlijn beweert dat het meer dan een miljoen dollar bijeen heeft gebracht om wapens te kopen voor de guerrilla's die strijden tegen de door de Verenigde Staten gesteunde junta.

Maar de verontrustendste ontwikkeling voor Washington is Frankrijks beslissing om voor 45 miljoen gulden aan niet-offensieve militaire uitrusting aan de Sandinista-regering in Nicaragua te verkopen, die achter de guerrilla's van El Salvador staat. De socialistische regering van François Mitterrand beweert dat de leverantie Nicaragua zal helpen om voor zijn bewapening niet geheel afhankelijk te worden van het Sovjet-blok.

Het is een duidelijke zaak dat naarmate de strijd in Midden-Amerika escaleert, de verhouding tussen de V.S. en hun Westerse bondgenoten, die toch al zo gespannen is vanwege de crisis in Polen, nog zal verslechteren.

In West-Europa zijn velen van mening dat de Verenigde Staten in Midden-Amerika „aan de verkeerde kant staan" en dat ze in „een tweede Vietnam" verwickeld raken. De Sovjets van hun kant doen hun best het NATO-bondgenootschap op dit geschilpunt te splijten.

Weloverwogen plan

De landen van Midden-Amerika — in de eerste plaats Guatemala, El Salvador, Honduras en Nicaragua — hebben meer dan het gebruikelijke deel gekregen van economische ontreding en politieke beroeringen. Zo heeft bijvoorbeeld Honduras in zijn 161 jaren van onafhankelijkheid 385 gewapende opstanden gekend, 126 regeringen versle-

ten en 16 verschillende grondwetten gehad!

In weerwil van de in de afgelopen decennia geboekte vooruitgang, is armoede nog steeds het droevige deel van de inwoners van dit gebied, in het bijzonder van de boerenbevolking. De spotnaam „bananenrepubliek" sloeg op de ene oogst (als regel bananen of koffie) waarop de economie van de meeste van deze landen placht te steunen. Het economische lot van hele naties ging op en neer met de prijzen welke de wereld — en in het bijzonder de Verenigde Staten — voor deze produkten placht te betalen.

Carlos Rangel, een vooraanstaand Venezolaans schrijver en auteur van het boek *The Latin Americans* is maar al te goed vertrouwd met Midden-Amerika's chronische instabiliteit, corruptie en armoede, en zelfs met de in het verleden door de Verenigde Staten gevoerde politiek. In het in juni 1981 verschenen nummer van het tijdschrift *Commentary* waarschuwde hij de lezers echter als volgt:

„Communisten en hun aanhangers dienen niet de gelegenheid te krijgen deze bedroevende situatie uit te buiten om het onmiskenbare feit te verhullen dat wij voor een weloverwogen en dodelijke bedreiging van het Westelijk Halfrond staan, in een regio die door de Sovjet-strategen kennelijk wordt beschouwd als het weke onderlichaam van de Amerika's."

Jarenlang heeft Cuba's Fidel Castro — die in sommige kringen als een soort rode Robin Hood of als een „tweede Simon Bolívar" wordt beschouwd — zich ingespannen om de revolutie in de Amerika's aan te moedigen. Eerdere pogingen hadden gefaald, hetgeen zijn hoogtepunt vond in de dood van Ernesto „Ché" Guevara in 1967. De Amerikaanse invloed in dit gebied was nog te groot.

Al die tijd waren de Sovjets veel voorzichtiger dan Fidel Castro, en ze zijn dat nog steeds. Zij beschouwden Midden-Amerika als een voor de Verenigde Staten volstrekt onmisbare invloedssfeer, te vergelijken met hun eigen positie in Oost-Europa. „In de jaren '60 en een groot deel van de jaren '70 bleef het Kremlin geloven... dat de Verenigde Staten in staat en voornemens waren openlijke revoluties in Midden-Amerika te weerstreven",

(Zie verder pagina 25)

ZULT U OOIT UIT DE SCHULDEN KOMEN?

door Ronald Kelly

Het is van belang dat wij leren onze geldzaken verstandig te beheren, en dat we weten hoe uit de schuld te komen en te blijven!

De kans is groot dat u op dit moment schulden hebt!

Indien u tot het „gemiddelde” behoort, moet u bijna 25% van uw netto salaris gebruiken voor het financieren van gedane aankopen op afbetaling die maandelijke aflossingen vragen, plus nog de bijkomende rente over twee, drie, of zelfs vijf jaar. Maar tegen de tijd dat u één rekening hebt afbetaald, bent u weer met een nieuwe belast. Sommige van u hebben wellicht niet eens het vooruitzicht ooit nog eens uit de schulden te zijn.

Mogelijk betaalt u ook nog lange termijn-aflossingen voor uw huis, uw meubilair, uw auto, en heeft u misschien maandelijke betalingen aan de dokter of het ziekenhuis.

De wereld van het kopen op afbetaling heeft dit alles mogelijk gemaakt.

Moment van afrekening

Terwijl miljoenen gezinnen over de hele wereld zich door krediet aankopen in de schulden steken, zien vele tienduizenden zich genoodzaakt surséance van betaling aan te vragen. In de Verenigde Staten heeft de daar in 1978 ingevoerde nieuwe faillissementswetgeving samen met de enorm gestegen krediet-rente alleen al in 1980 tot 410.695 geregistreerde faillissementsaanvragen geleid. Volgens deskundigen zal dit aantal voor 1981 boven de 500.000 stijgen. Toen ik eind 1965 voor *The Plain Truth* voor de eerste maal over gezinsbudgettering schreef, meldde ik dat het aantal faillissementsaanvragen voor dat jaar weleens de 100.000 kon

naderen. Nu, slechts zestien jaar later, is dit aantal tot het vijfvoudige gestegen! Als deze trend doorzet ziet het er naar uit dat vroeg of laat een op de twee Amerikaanse gezinnen bankroet zal gaan!

Wat een economische ellende!

Waardoor kwamen miljoenen Amerikanen aan de rand van de economische ondergang? Verrassend genoeg gaat het hier in de meeste gevallen om het doorsnee gezin. Het zijn niet de multimiljonairs die failliet gingen door slechte investeringen of uitgeputte oliebronnen; het is de gemiddelde man in de Amerikaanse voorsteden, met een vast inkomen en vaste uitgaven.

Laten we zo'n doorsnee gezin eens wat nader bekijken.

Als regel heeft het Amerikaanse gezin dat bankroet gaat, een jaarinkomen van tussen de \$15.000 en \$25.000. Het gezinshoofd zal ongeveer midden 30 zijn. Het gezin heeft een hypotheek met een looptijd van 30 jaar op een woning uit de middenklasse in een buitenwijk van een grote Amerikaanse stad. Naast de hypotheekrente en -aflossing heeft het gezin allerlei zaken op afbetaling gekocht en aldus een schuld van iets meer dan \$8000 gekweekt. *En nu kan het de diverse aflossingen niet meer betalen!* De mensen zitten letterlijk tot over de oren in de schuld.

Hoe het zo ver kon komen

Laten we dit „doorsnee” gezin eens analyseren. De mogelijkheid bestaat dat het uwe ermee vergeleken kan

worden; en u zult stellig de voetangels en klemmen willen mijden, waarvan zoveel de dupe zijn geworden.

De laatste kwarteeuw is het kopen op afbetaling een levenswijze geworden. Wie geen portefeuille met allerlei betaalpassen bij zich draagt, regelt zijn geldzaken heel anders dan het doorsnee gezin. Het kan zelfs voorkomen dat iemand zich eenvoudig gedwongen acht een credit card aan te vragen omdat vele zaken geen betaalcheques accepteren, tenzij de klant een rijbewijs of twee andere belangrijke credit cards kan tonen.

Tot voor kort was het in de VS vrij eenvoudig een credit card te krijgen. Men hoefde slechts een formulier van zijn bank in te vullen en men kreeg hem per post toegezonden. Verleid door indringende reclameteksten op de tv en in tijdschriften, is men het gemakkelijker gaan vinden benzine, kleding en andere artikelen — vrijwel alles wat we nodig hebben of menen nodig te hebben — op rekening te laten schrijven.

Op die manier konden jonge echtparen al een paar weken na hun huwelijk hun woning volledig hebben ingericht. Hun ouders zijn waarschijnlijk begonnen met „een bed van thuis” of een tweedehands eethoek en deden er een jaar of tien over om zich naar eigen wens in te richten. Maar vandaag hoeft niemand meer zo lang te wachten. Koop op afbetaling. Betaal het over een periode van drie of vier jaar. Geniet van het nieuwe bankstel, de complete slaapkamer en natuurlijk van de nooit ontbrekende splinternieuwe televisie en stereo-installatie!

Elke aanschaf lijkt volkomen verantwoord. Slechts \$27 per maand voor de gekochte kleding. Niet meer dan \$72 per maand voor de meubels. En de wasautomaat is eigenlijk maar \$54 per maand. De dokters- en ziekenhuisrekeningen voor kraamzorg komen op \$110 per maand. Dat is dan nog maar het begin. De afbetaling van de auto, de benzine en onderhoudskosten plus nog een hele reeks andere onkosten en aflossingen zorgen samen voor een schuldenlast die niet meer op te brengen is.

Dit begint u te merken doordat de handelaar in tweedehands auto's uw wagen laat weghalen. En een incassobureau stuurt onheilspellende en vernerderende dreigbrieven.

Paniek.

Failissement.

Dit overkwam vorig jaar *elke dag* meer dan 1300 Amerikaanse gezinnen.

Kopen op afbetaling is niets nieuws

Misschien kijkt u er van op maar het kopen op afbetaling is in de Verenigde Staten een gewoonte die tot de oprichting van dit land teruggaat. In zijn boek *Buy Now, and Pay Later* laat Hillel Black zien dat het probleem van deze schulden door de hele geschiedenis even dreigend is geweest als in de jaren '80 van de 20e eeuw: „In de schuld staan is niet nieuw. Babyloniers, Kelten en andere beschavingen kenden het systeem van kredietverlening. Zelfs de „pilgrim fathers” hadden hun passage op de *Mayflower* op afbetaling geboekt.”

Waarschijnlijk hebben slechts weinig Amerikanen er een idee van dat de „founding fathers”, die de Nieuwe Wereld stichtten, dat dus eigenlijk op krediet deden.

Maar in het midden van de 20e eeuw zag men een onrustbarende ontwikkeling. Als gevolg van een ware explosie van consumentenkrediet, niet alleen in de VS maar in de hele geïndustrialiseerde wereld, bleek de totale schuld van particulieren groter dan de *gezamenlijke* particuliere schuld van de mensheid *in de hele geschiedenis*. Nooit eerder hebben zovelen zo zwaar in de schuld gestaan. En nooit eerder is er zo enorm veel aan deze schulden verdiend!

En zo leven we in een wereld van geautomatiseerde weelde, die voor een groot deel maand na maand, en cheque voor cheque, nog moet worden afbetaald in de hoop dat deze wereld van klatergoud nog eens werkelijk van ons zal zijn.

Gezien de huidige gang van zaken echter zal het naar alle waarschijnlijkheid nooit zo ver komen; het doorsnee gezin zal in de komende jaren steeds dieper wegzakken in het verraderlijke kredietmoeras.

En u?

Mogelijk bent u een doorsnee Amerikaan, Canadees, Australiër, Zuidafrikaan of Westeuropeaan. Dan is er gereede kans dat ook u wordt meegeleurd in de woeste maalstroom van krediet aankopen!

Maar waar heeft het u gebracht?

Het gemiddelde gezin, waarover we het hier hebben, leeft waarschijnlijk voortdurend in angst dat zijn financiële wereldje eens zal instorten. Na maandenlang afbetalen van de auto, de tv of

de stereo-installatie, wordt het verlangen meer te kopen sterker dan het verantwoordelijkheidsbesef alle oude schulden eerst af te betalen.

Wij behoren ons er goed rekenschap van te geven waar dit alles toe leidt, en ons te realiseren dat de zaak eens ergens op uit moet lopen. Vervolgens moeten wij de discipline opbrengen om te doen wat het verstandigst is.

Het begin om geldzorgen op te lossen

Laten wij, terwijl deze storm van kopen op afbetaling woedt, een ogenblik stilstaan bij de vraag: waar is God al die tijd geweest?

Zijn er bijbelse wetten en principes die ons zeggen hoe we met ons geld moeten omgaan?

Zonder enige twijfel weet de gemiddelde burger dit niet. De meeste mensen hebben geen idee hoe ze in de Bijbel kunnen nagaan of het kopen op afbetaling nu goed of verkeerd is. Velen zouden lachen als iemand zelfs maar zou voorstellen om in de Bijbel te gaan zoeken om uit te vinden hoe je een gezinsbudget moet opstellen en geldzaken dient te regelen.

Maar er bestaat geen enkel facet van ons leven dat de Bijbel niet aanroert en ten aanzien waarvan dit boek niet zegt hoe u in principe dient te handelen. En dit geldt ook voor uw persoonlijke financiële aangelegenheden — de Bijbel zegt zeer veel over geldzaken.

Daarom is het beginpunt om uw financiële problemen te regelen het Woord van God.

Ga terug naar de bron.

De apostel Johannes werd geïnspireerd om het volgende te schrijven in 3 Johannes 2: „Geliefde, ik bid, dat het u in alles wél ga en gij gezond zijt, gelijk het uw ziel wél gaat.” Het is Gods wil dat wij een rijk en overvloedig leven zullen leiden in een stralende gezondheid en met een mate van welvaart, die het mogelijk maakt ook van die gezondheid te genieten.

Christus noemde als een van de redenen voor zijn komst „opdat zij leven hebben en overvloed” (Joh. 10:10).

Wij zullen zeer beslist niet van een rijk en overvloedig leven in welvaart kunnen genieten als wij tot over de oren in de schuld zitten. Daarom is het zaak dat wij de weg naar welvaart en een rijk leven weten te vinden.

Stel God vóór alles

De eerste wet voor financiële zekerheid

De ECHTE WAARHEID

en welvaart is dat men *God boven en voor alles stelt*. Wacht niet met u tot Hem te wenden op het allerlaatste moment, op de laatste barricade waar u in uiterste wanhoop tracht uzelf voor een ramp te behoeden. Maar tracht er nu reeds achter te komen wat u behoort te doen!

Natuurlijk, als u reeds halverwege op de weg naar financiële ondergang bent, is het enige wat u rest het op Gods manier te proberen.

Als u nog maar pas getrouwd bent, of als u nog niet zwaar in de schuld zit, dan moet u weten wat u te doen staat om een financiële ramp in de toekomst te voorkomen.

Of u nu onder zware financiële verplichtingen gebukt gaat, reeds failliet bent of nog maar net begonnen bent aan het patroon van geld verdienen en voor een gezin zorgen, bij al uw plannen dient u steeds en voor alles Gods weg te volgen.

De meesten staan er nooit bij stil dat het land dat ze bewerken, de onderneming waar ze werken, het huis waarin ze wonen, in feite alle *God toebehoren!* Nooit zal het bij de doorsnee burger opkomen dat zijn salaris oorspronkelijk in z'n geheel aan God behoort.

God geeft ons het land, het water en ook de natuurlijke hulpbronnen waardoor werken mogelijk wordt. Hij geeft ons voedsel om te eten, lucht om te ademen en water om te drinken zodat wij ons werk kunnen doen. Het universum, de aarde en alle natuurlijke hulpbronnen, ja, zelfs de gebouwen die we optrekken, *alles behoort aan de Almachtige Schepper van hemel en aarde*.

Overeenkomstig hiermee is niets van wat wij maken of bezitten werkelijk van ons. Het behoort allemaal aan God.

Maar God is een royale God. Hij eist niet dat wij alles aan Hem geven. Hij heeft het allemaal aan de mens geschonken om te gebruiken. De mens kan de grond bewerken en bebouwen of gebruiken zoals hem dat goeddunkt. God heeft *wetten* uitgevaardigd, krachten welke de mens dit alles *behoort* te doen; maar Hij heeft de mensen niet *gedwongen* ernaar te handelen. Voor een periode van 6000 jaar heeft Hij dat helemaal aan ons overgelaten.

In Deuteronomium 30:19 stelt God ons voor de keuze: „Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht.”

Men kan twee wegen inslaan.

De ene leidt naar vervloeking, ziekte en *financiële ramspoed*. De andere weg is die van God — deze leidt tot leven, zoals het leven *bedoeld* is geleefd te worden. En dit houdt tevens in zegeningen waar het geldzaken betreft.

Blijft dan nog de vraag: bent u bereid Gods weg te kiezen?

Het ligt voor de hand dat iemand die meer geld uitgeeft dan hij ontvangt, zijn financiële ondergang tegemoetgaat. Een fabrieksarbeider die \$200 per week verdient, kan niet op dezelfde voet leven als een directeur met \$1000 in de week.

En die directeur met zijn \$1000 per week kan onmogelijk zoveel uitgeven als bijv. een beroepsbokser van klasse, met een jaarinkomen van \$1 miljoen.

Ongeacht de hoogte van uw inkomen moet u altijd scherp in de gaten houden hoeveel u uitgeeft.

Gods tien procent

In onze samenleving ontvangen de meeste mensen een inkomen uit salaris in ruil voor een arbeidsprestatie. Of men nu fabrieksarbeider of kantoorbediende is, een blauwe overall of een wit boord draagt, zakenman of bankier is, allemaal ontvangen we geld in ruil voor onze arbeid.

De reden waarom velen er financieel niet meer uitkomen is *dat hun nooit de juiste weg is geweest*. De mensen hebben niet geleerd wat in Maleachi 3:8-9 staat: „Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel.”

Bedenk wel: God is eigenaar van het land — het is geheel en al van Hem! Nochtans zegt God tegen u en mij dat wij 90% mogen behouden van alle inkomsten die we uit het land en uit onze arbeid trekken. God is zo edelmoedig *dat Hij ons 90% geeft van alles wat de aarde oplevert*.

Maar ook wijst Hij er met nadruk op dat de tien procent die Hem toekomt, moet worden betaald *voor zijn gebruik* — het kan niet door ons zelf worden besteed. Doordat mensen dit niet wisten hebben zij God beroofd en lopen ze het risico van een financiële catastrofe.

Kijk om u heen om te zien of de profetie van Maleachi in onze tijd letterlijk tot vervulling komt. Maleachi geeft ons wat dat betreft een gedegen

financieel advies. Zijn geschriften zijn voor ons bewaard gebleven; ze zijn niet verouderd, maar zeer actueel.

Als u bereid bent deze raad op te volgen, zullen overvloed en welvaart uw deel zijn. Let op het volgende vers — vers 10: „Brenge de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijsze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en *zegen in overvloed over u uitgieten* [Statenvertaling: '... zodat er *geen schuren genoeg* wezen zullen].”

Dat is Gods belofte *aan u!*

En Hij daagt u uit Hem op de proef te stellen. Duizenden en duizenden mensen ervaren dat Gods weg van het betalen van tienden en het royaal brengen van offers resultaat heeft. God zal voor u doen wat Hij heeft beloofd.

Het betalen van tienden leert plannen

Aan gezinsbudgettering zit veel meer vast dan afwachten of God bankbiljetten aan de bomen in uw achtertuin zal laten groeien. Nog nooit heb ik gehoord dat God iets dergelijks deed — en ik ben er vast van overtuigd dat Hij zo iets ook nooit zal doen. Maar wel zal Hij u zegenen — indien u zijn gebod met ijver navolgt.

God heeft gezegd: „de arbeider is zijn loon waard” (Lukas 10:7). Hij zei niet dat iemand die alleen maar stil zit, rijk zal worden.

Als u begint God zijn tienden te betalen, zal God beginnen u te zegenen op de wijze die Hij het meest geschikt vindt. U moet echter leren uw inkomsten op de juiste wijze te beheren. En God zal u niet meteen de eerste maand dat u tienden betaalt al een salarisverhoging van 100% geven.

Om te beginnen moet u leren op verantwoorde wijze met uw huidige inkomen om te gaan.

De beginselen van budgettering kan men leren door het principe van tienden betalen. Dit leert u uw uitgaven in percentages van het inkomen uit te drukken.

Het eerste wat u na ontvangst van uw salaris behoort te doen is God de 10% geven die Hem toekomt. (Uiteraard zal in de meeste landen de overheid al belasting hebben ingehouden nog voordat het op uw bankrekening staat.)

Maar u dient wel te bedenken dat Gods tiende van de totale opbrengst of het bruto inkomen genomen dient te worden, dus niet van wat er na aftrek van de belasting overblijft.

God heeft u het beheer gegeven over 90% van uw inkomen. (Natuurlijk heeft de overheid in de vorm van belasting afgetrokken wat zij als het haar toekomende deel beschouwt.) Het beheer over deze rest is uw *verantwoordelijkheid*. Misschien is het u niet duidelijk — en u zult waarschijnlijk niet in staat zijn het precies in cijfers uit te drukken — maar indien u op correcte wijze uw tienden betaalt, zal God ervoor zorgen dat u met uw 90% meer kunt doen dan tot nu toe met de volledige 100% — omdat u begint meer weloverwogen en verstandige beslissingen te nemen.

Volg deze grondregels

Bent u eenmaal vastbesloten uw geldzaken op Gods manier te regelen, dan heeft u een uitgangspunt. Hoe u na betaling van tienden, offers en aftrek van belasting uw inkomen moet beheeren, wordt dan een kwestie van budgettaire discipline en wijsheid. Wilt u in financieel opzicht succes bereiken dan dient u bepaalde regels na te leven.

Aangezien de kosten van levensonderhoud van plaats tot plaats — en van land tot land — verschillen, is het moeilijk in detail te adviseren hoe men behoort te handelen. Maar er bestaan grondregels die overal en voor iedereen gelden.

De eerste financiële noodzaak waarvoor de meeste gezinnen zich geplaatst zien is huisvesting. Verder is er meubilair nodig en als men zich eenmaal heeft gevestigd, moet men zijn gezin kunnen voeden en kleden. Na deze primaire zaken zullen er van dag tot dag kleinere uitgaven nodig zijn. Misschien is er daarna nog wat over voor een paar luxe zaken, die echter helemaal onderaan de lijst moeten komen.

De eerste en belangrijkste regel voor gezinsbudgettering en planning is dat men nooit méér verplichtingen op zich neemt dan men later kan betalen.

Voornaamste begrotingsposten

Handel volgens de hier genoemde vuistregel en u zult nooit een hogere schuld hebben dan u kunt aflossen. Er zijn vele boeken over gezinsbudgettering verkrijgbaar. De meeste adviseurs zullen aanraden dat het gemiddelde gezin ongeveer 25% van het inkomen opzij moet leggen voor de hypotheek op het huis of de maandelijkse huur.

Doordat echter hypotheekrente en

huurkosten elkaar opjagen, is het mogelijk dat het te reserveren percentage tot 30% kan oplopen. En elk gezin dat meer dan 25% aan maandelijkse woonkosten uitgeeft dient zich te realiseren dat dit bezuinigingen op andere posten inhoudt. Woonkosten dienen ook de kosten van water, gas, elektriciteit en onderhoud te omvatten.

Na de woonkosten moet u rekening houden met alles wat er voor de voeding van het gezin nodig is. In ontwikkelde landen zal deze post ongeveer 20% van het inkomen bedragen. In sommige streken kunnen levensmiddelen goedkoper zijn dan elders. Heel wat gezinnen gaan weer over tot de aanleg van een moestuin om goedkoper aan levensmiddelen te komen. De verantwoordelijkheid zo voordelig mogelijk in te kopen wordt als regel aan de vrouw des huizes overgelaten. Een verstandige en oplettende inkoopster die de beste kwaliteit tegen de laagste prijs inslaat, kan van zeer grote waarde voor het gezinsbudget zijn.

Wat de uitgaven aan kleding betreft is voor sommige gezinnen 5 tot 10% van het jaarinkomen voldoende. Andere gezinnen die met het oog op zakelijke contacten zeer verzorgd gekleed moeten gaan, zullen grotere uitgaven hebben. Dit is ook een gebied waar discipline een belangrijke rol speelt. Veranderende mode en opdringerige advertentiecampagnes vestigen steeds opnieuw onze aandacht op kleding; op die manier wordt men gauw verleid tot overschrijding van de begrotingspost voor dit soort uitgaven.

Hier lijkt het ons nuttig u andermaal dringend te adviseren voorzichtig te zijn met het gebruik van uw credit card. Bij het op afbetaling kopen van kleding is het volstrekt niet ongewoon dat de aldus aangeschafte kleding al versleten is of dat de kinderen eruit zijn gegroeid tegen de tijd dat alles betaald is.

Na deze drie primaire behoeften — huisvesting, voeding en kleding — zult u wellicht aandacht moeten besteden aan wat u voor vervoer nodig heeft. Als u een auto heeft is het belangrijk om eventuele onverwachte reparatiekosten te budgetteren.

Als u in een streek of stad woont waar openbaar vervoer tot uw beschikking staat, kunt u daar meer gebruik van maken en is het niet nodig dat u voor privé gebruik het nieuwste type

auto aanschaft. En hebt u per se een auto nodig koop er dan een die u zich financieel kunt permitteren.

Als u aldus alle percentages van uw behoeftenpakket hebt berekend, zult u al gauw in de gaten krijgen dat alleen al de primaire levensbehoeften het overgrote deel van uw inkomen opeisen.

Onlangs behandelde ik tijdens een college deze manier van budgetteren en aan het einde daarvan kwamen wij tot de conclusie dat we ons met al die onkosten niet konden permitteren in leven te blijven. Dat is natuurlijk niet helemaal waar maar het geeft wel het probleem aan. Hoeveel we ook verdienen, we kunnen het altijd helemaal uitgeven. Alleen enkele schatrijke mensen verdienen meer dan ze kunnen uitgeven. Maar wij die allen in hetzelfde schuitje zitten, ons best doen om de inflatiespiraal bij te benen en van de geneugten van het moderne leven te genieten, wij allen staan voor dezelfde problemen van budgettering en worstelen om de eindjes aan elkaar te knopen.

Als u op de juiste manier met uw geld wilt omgaan en geen schulden wilt maken, dan dient u precies te weten waar u het aan uitgeeft!

De beste raad die ik u kan geven is alles zorgvuldig op te schrijven. Een van de beste, verstandigste dingen die een gezin kan doen, is gezamenlijk om de tafel te gaan zitten en een nuchtere, praktische begroting te maken om vervolgens elkaar te helpen bij het streven zich daaraan dan ook te houden. Misschien leidt zo iets ertoe dat het gezin naar een goedkopere woning verhuist of dat men overgaat op een voordeliger wijze van vervoer. Dikwijls betekent het uitstel van het aanschaffen van artikelen waar u momenteel het geld niet voor hebt.

Een andere raad is: noteer nauwkeurig alle uitgaven over een periode van ongeveer drie maanden. Daardoor kunt u precies nagaan waar uw geld blijft. Wat belangrijk is, is iedere uitgave afzonderlijk te boeken.

Wat bovenal belangrijk is: pleeg alvorens tot een grote aankoop over te gaan, *eerst rustig overleg met het hele gezin!* Spontane aankopen zijn de voornaamste oorzaak van schulden. Een verkoper weet hoe hij u moet bespelen om u tot kopen te bewegen. Als regel zijn die mensen grondig geschoolde experts op dit gebied. Allen hebben ze geleerd dat verreweg de meeste aankopen worden gedaan bij het eerste

(Zie verder pagina 19)

De ECHTE WAARHEID

ENGELAND VANDAAG:

Langzaam maar zeker bergafwaarts

door T.C.F. Prittie

DERTIG JAAR geleden complimenteerde een Amerikaanse vriend mij met de wijsheid van de regering van mijn land: Engeland.

Hij raakte er niet over uitgepraat: de nieuwe dekolonisatiepolitiek was volgens hem het beste dat eeuwenlang in de Britse geschiedenis was gebeurd, ja misschien wel in de hele geschiedenis van het land. Als hij het goed zag zou er een nieuw en machtiger rijk verrijzen dat geheel op vrijheid en wederzijds respect gebouwd zou zijn. Er zou een nieuwe groep van volkeren worden voortgebracht die voorlopers zouden zijn van een tijdperk van lotsverbondenheid in een wereld vol samenhang.

Engeland zou daarvan het meest van alle landen profiteren. Want nu zouden haar creatieve talenten en haar koele gezonde verstand — aldus mijn vriend — in hoofdzaak op haar eigen behoeften geconcentreerd kunnen worden. Engeland zou de werkplaats, de handelsman en de bankier van de wereld worden, en nog meer dan dat: een baken van intellectueel leven — een nieuw en groter Athene!

Ik had zo mijn twijfels. Ik had de doelloze, woelige jaren '30 meegemaakt en als jongeling op mijn manier mijn bijdrage aan dat hoogst onverantwoordelijke decennium geleverd — om eerst weer tot mijzelf te komen toen het Accoord van München werd getekend. Vrijwillig meldde ik mij voor de militaire dienst, maar al gauw werd ik

mij er pijnlijk van bewust hoe verschrikkelijk onvoorbereid het Britse leger op het voeren van een oorlog was, hoezeer het schortte aan plannen en duidelijke doelstellingen en hoe men de ijdele hoop scheen te koesteren dat de bedreiging van Hitler en de Nazi's op de een of andere manier vanzelf zou verdwijnen. Overigens zou het morele verval van Engeland mij niet eens zo duidelijk zijn geworden wanneer mijn moeder niet een hele reeks brieven en krantekunsten over dit onderwerp was gestart.

Engelands weerloosheid in 1940 was een nachtmerrie voor wie op het strand van Calais gevangen werd genomen, terwijl de zon de witte krijtrotsen van Dover bescheen en Duitse soldaten spottend over de nauwe strook water wezen die zij weldra hoopten over te steken. Het geval wilde dat Engeland meer door de zee werd gered dan door de dappere jongemannen van de Royal Air Force.

Een nieuw elizabethaans tijdperk?

Mijn twijfels aan een „nieuw elizabethaans tijdperk” in de Britse geschiedenis berustte hoofdzakelijk op de mening dat het verlies van het imperium niet tot een opbloei van Britse verbeeldingskracht en initiatief binnen de nauwe grenzen van het Verenigd

Koninkrijk zou leiden, maar eerder ontmoedigend zou werken op het nationale moreel en op de nationale inspanningen.

Engeland was historisch gezien altijd op zijn best als het voor een werkelijke uitdaging stond. In de jaren '30 was die uitdaging begonnen te verflauwen en in 1950 was er geen spoor meer van over.

Eén Brits dagblad, *The Daily Express*, meende dat de geest van het eerste „elizabethaanse tijdperk” nieuw leven kon worden ingeblazen. In een lange artikelenserie werd hulde gebracht aan de „nieuwe elizabethanen”, die stuk voor stuk werden geïntroduceerd met „Ik stel u voor . . .” De erelijst was indrukwekkend, maar de namen zelf stonden in nauw verband met het verleden, en hadden weinig met de toekomst te maken. Nog steeds was het verleden een schitterend, kleurrijk schilderij, met overmatige nadruk op de „Battle of Britain” in de jaren 1940-1941, toen het land alleen stond tegenover de macht van Nazi-Duitsland. In droevige tegenstelling daarmee begon de toekomst meer en meer op een grauwe schemer te lijken.

Vijftien jaar geleden bracht ik als gast van de regering van Joegoslavië een bezoek aan de charmante kleine havenstad Dubrovnik. Haar historie, in het bijzonder vanaf de Venetiaanse tijd, had altijd in nauw verband gestaan met de zee, en het lag voor de hand dat er een schakel met Engeland zou zijn te vinden.

Dat bleek inderdaad het geval. Het Maritiem Museum van Dubrovnik bevat onder meer modellen van schepen

Wij hebben T.C.F. Prittie gevraagd een persoonlijke evaluatie te geven over de staat van het huidige Engeland. Prittie was correspondent van de Guardian (Manchester) van 1945 tot 1970, en diplomatiek correspondent van 1963 tot 1970. Hij schreef een aantal boeken waaronder: Germany Divided (1960); Israel, Miracle in the Desert (1967); A Biography of Konrad Adenauer (1972); Willy Brandt (1973); en Whose Jerusalem? (1981).

van de Tyneside, de Teesside, de Merseyside, de Humberside, de Clyde-side, de Firth of Forth, Southampton Water, Belfast Lough en de scheepswerven van een groot aantal minder bekende waterwegen. Bij elk schip stonden nauwgezet de details aangegeven, zoals afmetingen, tonnage, datum van aflevering, aantal dienstjaren etc.

Het was een magnifieke uitstalling; maar toch ontbrak er iets. Vanaf 1939 was er geen enkel model van een Brits schip meer. Ik vroeg wat daarvan de oorzaak was. Mijn gids, een voormalig officier van de Joegoslavische marine, maakte een gebaar van verontschuldiging. Het zou best kunnen zijn dat Britse schepen nog altijd de beste waren, merkte hij op. Maar je had nu eenmaal te maken met die vervelende kwestie van de prijs, en met de onvermijdelijke twijfel over de lever-tijd. Zijn land was arm; het moest dus zuinig zijn en zijn geld zo verstandig mogelijk besteden. En dat was de oorzaak dat de namen vanaf 1945 betrekking hadden op schepen die gebouwd waren in Osaka en Kobe, Hamburg en Bremen — niet in Newcastle, Glasgow of Liverpool.

Engeland en de zee

Elke vezel van Englands grandeur in het verleden hield op de een of andere manier verband met de zee. De uitgestrekte oceanen waren de longen van een land dat de weg naar wereldmacht betrad toen Francis Drake de Spaanse Armada had verslagen, en dat rijk werd aan de handel met de koloniën. In zijn „Recessional” waarschuwde Rudyard Kipling tegen de afbrokkeling van een imperium, welke hij toeschreef aan een falende visie.

Omstreeks 1930 begon Engeland de oceanen die het zowel gezondheid als welvaart en macht hadden gebracht, de rug toe te keren. En tegen 1970 begon er stilte te heersen op de scheepswerven van die door de hemel gezonden waterwegen — de beste van Europa en het best gesitueerd om van de handel van twee halfronden te profiteren. Tegenwoordig is de Teesside een uitzonderlijk triest gebied van werkloosheid, en een wanhoop voor de zogenaamde redders met hun plannen om de boel een beetje op te lappen en wat bedrijvigheid terug te brengen. De eens zo beroemde werf van Harland en Wolff in Belfast is nu een lege dop; de benedenloop van de Clyde

niet meer dan een breed, maar stil binnenwater. Kipling wist meer van legers dan van vloten, maar hij zou weinig moeite gehad hebben het droevigste symptoom van Englands huidige verval te onderkennen.

Wat het verlies van het imperium betekende

Voor niet-Britten moet het moeilijk zijn zich een beeld te vormen van wat het verlies van een imperium in de praktijk betekent. Zo heeft bijvoorbeeld een land als de Verenigde Staten ook overzeese gebiedsdelen bestuurd. Maar qua oppervlakte zinken deze in het niet bij het gigantische, aaneengesloten territorium van de Verenigde Staten zelf. Daarentegen voerde Engeland in zijn recente glansperiode het bewind over gebieden wier gezamenlijke oppervlakte 140 maal zo groot was als die van het moederland, het Verenigd Koninkrijk, en die 13 maal zoveel inwoners telden.

Men heeft Kipling van bombast en arrogantie beschuldigd. Inderdaad geloofde hij onvoorwaardelijk in een speciale missie van Engeland om meer dan een kwart van de bevolking van de aarde van dienst te zijn. Het is nauwelijks verwonderlijk dat de Britse natie, nu zij eenmaal dat gevoel van verantwoordelijkheid en roeping heeft verloren, op drift is geraakt en doelloos rondzwakt. De werkelijke waarde van iets in het leven blijkt vaak pas wanneer het verloren is gegaan. Dat is ook het geval met het British Empire.

Wat zich de afgelopen 30 jaren in Engeland heeft afgespeeld komt neer op een *langzaam maar zeker bergafwaarts glijden*.

Doordat het zo langzaam ging, is het voor velen onopgemerkt, en derhalve helemaal niet gebeurd. En doordat het zich zo zachtjes afspeelde — dat wil zeggen verzacht door maatregelen om de spanningen te verlichten, maar nooit om werkelijke remedies aan te dragen — leek de grijze schemertoestand waarin Engeland verkeerde althans draaglijk. Het is zelfs zo dat de meeste mensen in Engeland tot voor heel kort geneigd waren kwaad te reageren op elke suggestie dat het met het land bergafwaarts ging.

„Handen af van ons goede oude Engeland!” luidde het standaardantwoord, dat vaak woedend werd uitgekreten door de meest gelezen en

minst invloedrijke organen van de pers. Dit soort pseudo-patriotisme is gevaarlijk contraproductief gebleken omdat het een grote bijdrage heeft geleverd aan de algemene passieve houding t.a.v. elke soort van hervorming of zelfs van herstel. Wanneer de keus ging tussen iets doen of iets nalaten, werd de openbare mening telkens weer in negatieve richting beïnvloed.

Verontrustende trends

Op een-en-dezelfde dag, kort voor de jaarwisseling, bracht de Londense *Times* de volgende verhalen:

Het werkloosheidscijfer in het Verenigd Koninkrijk zou naar verwachting in het begin van het nieuwe jaar tot 3,25 miljoen oplopen, dat wil zeggen tot zo'n 13% van de beschikbare arbeidskrachten. Het aantal schoolverlaters dat zich in de rij van steuntrek-kers had geschaard bedroeg reeds 150.000, en de verwachting was dat hun aantal nog zou toenemen. Voor de „verborgen werkloosheid” konden natuurlijk geen cijfers worden gegeven.

Naar verwachting zal het bruto nationaal produkt van het Verenigd Koninkrijk in het jongste begrotingsjaar met 2% dalen. Desalniettemin werden veelal loonsverhogingen van 10 tot 15% geëist, en begin 1982 gingen de mijnwerkers zelfs de straat op voor minstens tweemaal dat percentage. Maar waar zou dan het geld vandaan moeten komen om aan die looneisen te voldoen? Uit welvaartsbronnen die in werkelijkheid aan het opdrogen zijn? De werkelijke slachtoffers zullen dan ook de gepensioneerden zijn. Ook de jongeren zullen eronder lijden, doordat er minder geld beschikbaar zal zijn voor hun levensonderhoud en hun opleiding. Hetzelfde geldt voor de lichamelijk en geestelijk gehandicapten.

Op diezelfde dag in december konden men lezen dat het aantal gewapende overvallen recordhoogten had bereikt; in de eerste negen maanden van 1981 waren er in Londen meer dan in het hele jaar 1980. Het veranderende patroon bleek een probleem op te leveren voor de politie. De misdadigers concentreerden zich meer en meer op kleinere, betrekkelijk onbeschermd ondernemingen.

Maar op een andere pagina van de krant was te lezen dat gevangenisstraffen een steeds geringere „afschrikwekkende

werking" hadden op het stijgende aantal gelegenheidsinbrekers die ze als een „beroepsrisico" beschouwden. Een toenemend aantal criminelen gaat liever de gevangenis in dan een boete te betalen, en zitten hun straf uit op kosten van de belastingbetaler. Hoe dan ook, de Britse gevangenen zijn dermate overvol dat er een beweging op touw is gezet om de strafmaat te verkleinen. Waarbij valt op te merken dat zoals zo dikwijls de televisie haar eigen destructieve bijdrage heeft geleverd met de serie *Porridge*, waarin het gevangenisleven in feite als een pretje wordt afgeschilderd.

Veel van Englands gevangenen werden gebouwd in de Victoriaanse tijd: weliswaar storten ze nog niet in, maar op typisch Britse wijze takelen ze langzaam af. In hetzelfde nummer van *The Times* was er een artikel over de droevige staat van een van Englands grootste ziekenhuizen. Zij die daar in Caterham het meest onder die toestand te lijden hadden, waren geestelijk gehandicapte kinderen. Dat is overigens helemaal niets bijzonders, want de door de Britse staat beheerde gezondheidszorg is te vergelijken met een oud schip dat kraakt en lekt maar nog net blijft drijven. Hoe achtergebleven de Britse openbare gezondheidszorg

is, werd mij duidelijk tijdens een recent bezoek aan Taiwans hoofdstad Taipei. Daar bevinden zich in het centrale ziekenhuis een dozijn van de modernste body-scanners — bijna tweemaal zoveel als in heel Londen.

Men zou denken dat een aantal van die verhalen verdiende in grote opmaak te worden gebracht. Maar op die 23e december 1981 waren ze weggemoffeld op de binnenpagina's van *The Times*. Britten zijn nu eenmaal meesters in het afstand nemen.

Ook het welzijnsbeleid, hoe goed bedoeld ook, heeft bijgedragen tot de toenemende desorganisatie en verwarring van het Britse sociale leven.

Natuurlijk heeft een verzorgingsstaat zijn goede kanten, maar feit is dat hij het tegendeel is gebleken van een aanmoediging tot zelfhulp of onderling hulpbetoon. Het heeft bij een volk dat eenmaal het meest op zijn persoonlijke onafhankelijkheid gestelde van de wereld was, een gevoel van persoonlijke machteloosheid en afhankelijkheid doen ontstaan.

De filosofie van de afgunst

Vijftig jaar geleden begon Howard Spring romans met een boodschap te schrijven. Hij was een socialist die in

best op reeds half gevulde magen.

Het verval van de georganiseerde religie heeft eveneens zijn invloed doen gelden. Al tientallen jaren lang worden de kerken in de grote steden met de dag leger. Dat placht anders te zijn op het platteland, maar ook hier neemt het bezoek sterk af. De band van de godsdienst had vroeger een grote sociale betekenis — en dat gold in het bijzonder in de dorpen.

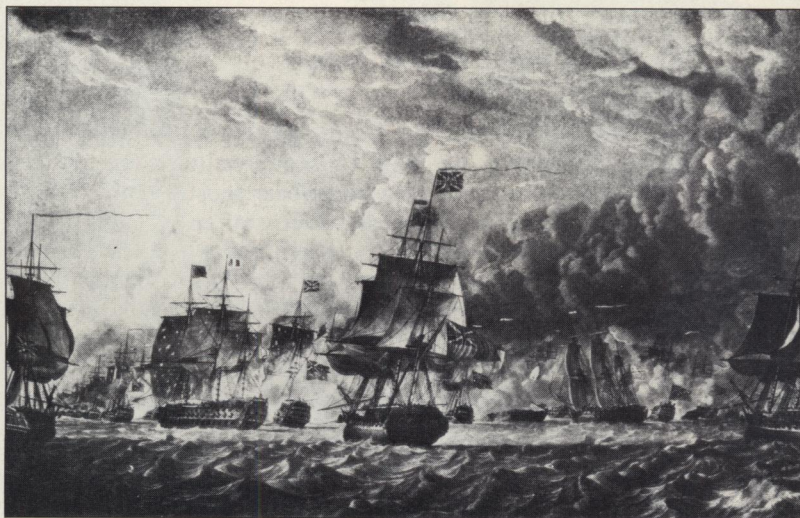
En laten we niet het verval van het gezin vergeten. Het gezin wordt tegenwoordig bedreigd door factoren die men overal in de geïndustrialiseerde samenlevingen vindt — het toenemende aantal echtscheidingen (Engeland ligt nu aan kop in Europa!), de generatiekloof, de verlokkingen van het televisiescherm, toenemende misdaad als gevolg van alcohol- en drugmisbruik, en de perversie van seksualiteit door de pornografie.

Enkele positieve punten

Misschien is de filosofie van de afgunst wel de belangrijkste op zichzelf staande factor die het Engeland onmogelijk maakt tot een werkelijk herstel te komen, en wel doordat zij een eigen bijdrage levert aan de geleidelijke verwoesting van het sociale weefsel. Natuurlijk is het beeld van de Britse samenleving niet alleen maar een beeld van wanhoop. Dikwijls toont die samenleving nog wel degelijk gevoel voor de medemens. Dat kwam bijvoorbeeld tot uiting toen kort voor het einde van december de gehele bemanning van de reddingboot van Mousehole in Cornwall omkwam, en er door vrijwillige bijdragen zo'n 3,5 miljoen gulden ten behoeve van de nabestaanden bijeen werd gebracht.

Zelfs de radicalisering van de linkervleugel van de Labour Party heeft niet het spookbeeld van een rode revolutie opgeleverd. In tegendeel, zij heeft

(Zie verder pagina 19)

Omstreeks 1930 begon Engeland de oceanen die het zowel gezondheid als welvaart en macht hadden gebracht, de rug toe te keren.

sociale rechtvaardigheid geloofde. Maar Spring zou geschokt zijn als hij kon zien wat er van de „radicale" filosofie terecht is gekomen. Het menselijk medeleven en het eerlijke protest van de jaren '30 heeft plaats gemaakt voor de tegenwoordig in Engeland oppermachtige „filosofie van de afgunst".

Alle mogelijke factoren hebben daaraan bijgedragen: economische achteruitgang, inflatie, en, paradoxaal genoeg, een gestegen levensstandaard die steeds meer begeerte naar de goede dingen des levens heeft opgewekt. Revoluties, zo zei men ten tijde van de Franse revolutie van 1789, gedijen het

Een boeiend overzicht van de **STEDEN VAN MORGEN**

door Eugene M. Walter

DE STEDEN van morgen zullen Deruitzien als fonkelende juwelen in het landschap — vol stralende schoonheid, vrede en voorspoed, vol gelukkige en gezonde mensen. De mensheid zal nooit zoiets hebben gezien! Klinkt het te mooi om waar te zijn? Is zoiets wel mogelijk? Jazeker! Zulke steden zullen er komen — en wel vóór het einde van deze eeuw! Maar waar zullen ze gebouwd worden? En wie zal ze bouwen — en hoe?

Blauwdrukken gereed

De fundamentele plannen voor deze prachtige steden zijn al uitgewerkt. Alle benodigde middelen om het gehele project met succes uit te voeren zijn reeds voorhanden.

Het project is al zó ver uitgewerkt dat een uitgelezen groep mensen op dit ogenblik een opleiding op het hoogste niveau ontvangt om zich te bekwalen voor hun toekomstige verantwoordelijkheden als bestuurders van deze steden.

Alles wordt tot in de kleinste bijzonderheden voorbereid. Niets wordt aan het toeval overgelaten. De belangrijkste problemen van de hedendaagse steden zullen volledig worden opgelost nog voordat met de bouw van de steden van morgen wordt begonnen.

Problemen die om oplossingen vragen

De steden van vandaag zijn een warboel. En hoe groter de stad, hoe

meer kans dat de chaos groter is.

Vandaag de dag is stadslucht bezwangerd met elk voorstelbaar soort luchtvervuiler: Schadelijk roet, stof en industriële afvoergassen; vergiftig koolmonoxyde en lood afkomstig van honderdduizenden motorvoertuigen; vieze rook van de miljoenen sigaretten die per dag worden gerookt. In sommige wijken van grote steden slaan iedere maand vele tonnen van dit vuil per vierkante kilometer neer!

Het water wordt herhaaldelijk opnieuw gebruikt, vaker dan men zou willen toegeven. Water dat vandaag in de ene stad wordt gebruikt, werd enkele dagen geleden in een andere stad door het toilet naar het riool gespoeld.

Het voedsel dat doorgaans wordt gegeten — om te beginnen waarschijnlijk verbouwd op een uitgeputte bodem — wordt glanzend gemaakt, gekleurd, gepasteuriseerd, uit elkaar gehaald, geconserveerd en chemisch „verrijkt” totdat het bedroevend weinig voedingswaarde meer bevat.

Geluidshinder is nog net op het randje van wat de menselijke geest kan verdragen zonder gek te worden.

De sleur van de normale werkdag begint en eindigt voor velen met een zenuwslopende worsteling door verkeer dat hopeloos vastzit. En wat valt er onderweg nog te bezichtigen (behalve het achterreind van de auto vóór u)?

Een afstotende wirwar van staal, glas, draad, asfalt en cement — van straten, supermarkten, winkelcentra, huizenblokken, kantoorgebouwen, spoorrails, hoogspanningsdraden en fabrieksschoorstenen.

Geen wonder dat zoveel mensen trachten de werkelijkheid te ontvluchten!

En de buitenwijken — de mooie gedeelten van een stad? De problemen van de huidige maatschappij bestaan ook hier.

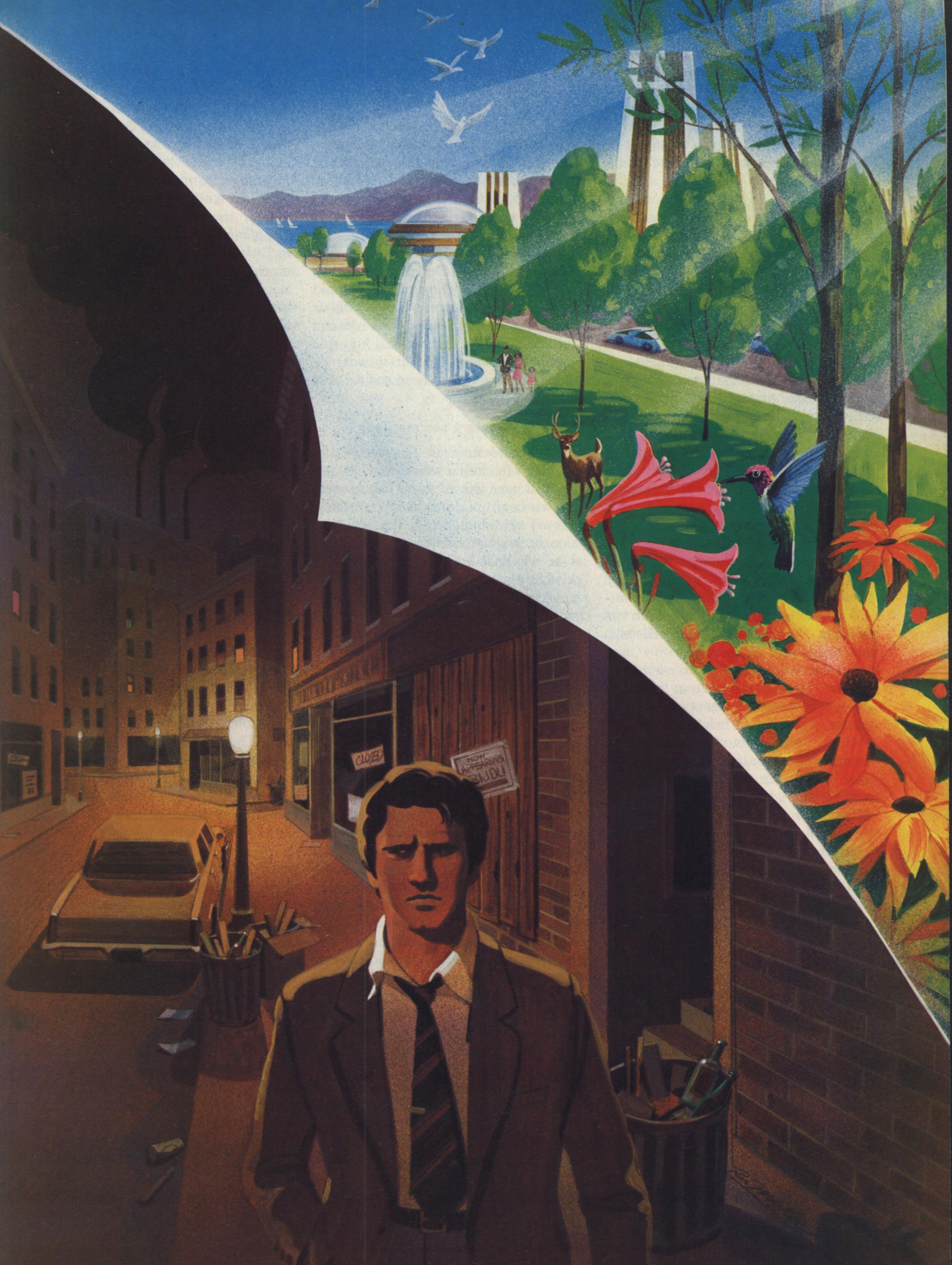
Men bezit hier misschien twee auto's, een boot en vele andere luxe. Maar ook hier is sprake van ruzie, van echtscheiding, van jaloezie op de burens die het nog beter hebben en velen zullen leven onder de stress van afbetaling.

Blasé van de zegeningen van het leven — maar verlangend naar meer — vlucht men in de opwindende van wilde, losbandige feestjes — overladen met alcohol, drugs en seksuele uitpattingen.

En de jongeren met te veel vrije tijd en te weinig ouderlijk toezicht gaan de gebruikelijke weg van losbandigheid, vandalisme en misdaad naar promiscuïteit, dronkenschap en drugs. Op elk niveau van stadsleven en in elke wijk van de stad treffen we ernstige problemen aan die om een oplossing vragen.

En dan hebben we het nog niet eens gehad over corrupte handelspraktijken, omkoperij, bedrog, verbitterde arbeidsconflicten, georganiseerde misdaad, steekpenningen, een zwak en ondoeltreffend gemeentebestuur en buitensporig hoge belastingen.

Tel al deze problemen bij elkaar en u krijgt langzamerhand begrip voor de enorme verandering die van hoog tot laag noodzakelijk is willen onze steden aantrekkelijke oorden worden om in te leven.

Maar dank God dat zo'n verandering op komst is — en spoedig!

Maar HOE? WIE en WAT zal dit tot stand brengen? Waar zou u beginnen als u de verantwoording droeg voor de uitvoering van zo'n gigantisch project?

Het grootste probleem het eerst opgelost

Heden ten dage tracht men de problemen van onze steden op te lossen met geld, stadssanering, nieuwe wetten, meer politie, enz.

Maar al deze methoden gaan voorbij aan de grondoorzaak waarom de steden van vandaag zijn zoals ze zijn.

Wat is het *grootste* probleem in de hedendaagse steden? Wat maakt steden zo onleefbaar?

Het zijn de *mensen!*

Het is de man 's morgens op weg naar zijn werk, met een vijandige blik in zijn ogen, met lawaai van verkeer in zijn oren, vuile lucht en sigaretterook in zijn longen en neusgaten, eten zonder voedingswaarde in zijn maag, en misschien ook nog drugs en tranquillizers in zijn bloed, tv-geweld in zijn hoofd of boze opzet inzake collega's.

Hij is het probleem in de steden van vandaag — tezamen met miljoenen andere mannen en vrouwen.

En wat is het dat de *mensen* zo slecht maakt? Het is hun niet in bedwang gehouden menselijke natuur die ijdel, jaloers, wellustig en hebzuchtig is.

In de steden van morgen zal deze fundamentele oorzaak van het menselijke lijden het eerst worden aangepakt.

De menselijke natuur zal worden veranderd.

Maar hoe?

Door de profeet Ezechiël geeft God ons het antwoord: „Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. *Mijn Geest* zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt . . . [dan] zal Ik de steden weer bevolken en zullen de puinhopen herbouwd worden” (Ezech. 36:26-27, 33). Zie ook Jer. 31:31 en Hebr. 8:10.

De menselijke natuur zal nog altijd bestaan in de steden van morgen. De inwoners van deze steden zullen nog altijd menselijke wezens van vlees en bloed zijn. Maar God zal deze mensen zijn kracht — zijn heilige Geest —

geven om de neerwaarts gerichte neiging van hun menselijke aard te weerstaan en de baas te worden. Ze zullen hun leven op opbouwende wijze kunnen inrichten, besturen en leiden. Ze zullen Gods wetten gehoorzamen en leven op een wijze die vrede, geluk en voorspoed brengt.

Gods heilige Geest staat vandaag de dag ter beschikking. Maar de mensheid in haar geheel heeft geen belangstelling voor Gods Geest. De mens staat van nature vijandig tegenover God en denkt dat hij zijn problemen zonder Gods hulp kan oplossen. Hij wil zich niet aan Gods weg onderwerpen tenzij hij ertoe wordt gedwongen. En dat is waar de burgemeesters van morgen aan de orde komen.

De burgemeesters van morgen

De burgemeesters in de steden van vandaag verschillen weinig of niets van degenen over wie ze gezag uitoefenen. Ook zij bezitten de menselijke natuur. Ook zij zijn blootgesteld aan ijdelheid, jaloezie, wellust en hebzucht — maar al te vaak in verhevigde mate ten gevolge van hun positie.

Als er een gezond voorstel wordt gedaan om het een of andere euvel in de stad uit de weg te ruimen, de werkgelegenheid of het milieu te bevorderen, loopt het vaak vast of gaat geheel verloren in de ambtelijke molen of bij de politieke touwtrekkerij. Ondertussen blijft de stad op een oplossing wachten.

De burgemeesters van de steden van morgen zullen zulke problemen niet kennen. Zij zullen over de macht beschikken die ze nodig hebben. En zij zullen bij de uitoefening van deze macht niet door hebzuchtige of zelfzuchtige begeerten worden gemotiveerd. Zij zullen wérkelijk de belangen van hun stadsgenoten voor ogen hebben.

De bestuurders van de steden van morgen zullen, hoe schokkend dit ook moge lijken, *geestelijke wezens* zijn. Ze zullen leden van Gods gezin zijn, het Koninkrijk van God — onsterfelijke geestelijke wezens die in Gods regering op deze aarde onder Jezus Christus de macht zullen uitoefenen!

God heeft een leidinggevende positie in de spoedig te verwachten wereld van morgen toegezegd aan al degenen die door hun leven in dit huidige tijdperk — de wereld van vandaag — voldoen aan de voorwaarden die God heeft gesteld.

„En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen [volken, *Leidse Vert.*]; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf . . .” (Openb. 2:26-27).

Voor sommigen zal deze macht over de volken *heerschappij over steden* met zich meebrengen. Dit blijkt uit de gelijkenis van de ponden in Lukas 19. In deze gelijkenis wordt macht over vijf of tien steden gegeven aan hen die daarvoor de bekwaamheid bezitten. Zij die in grotere mate overwinnen en meer vrucht voortbrengen, krijgen de grootste beloning (vers 16-19). Zij die in gebreke blijven iets te produceren, krijgen geen beloning (vers 20-27).

God zal degene die zich voor het ambt van leiderschap over steden heeft gekwalificeerd tot burgemeester van morgen aanstellen. Indien u meer bijzonderheden wilt weten over het gehele patroon van Gods heerschappij zoals die eruit zal zien in de wereld van morgen, kunt u ons schrijven om ons gratis boek *The Wonderful World Tomorrow — What It Will Be Like*.

De steden van morgen zullen worden bestuurd door geestwezens. Op welke manier zullen zij heerschappij uitoefenen? Uiteraard met al de hulpbronnen van wijsheid, begrip, liefde, kracht en macht van Gods gezin!

Zo zal hun bestuur zijn

Deze bestuursfunctionarissen zullen niet bepaalde groepen en enkelingen ten koste van anderen begunstigen. Zij zullen niet in het minst door kleingeestige politiek worden beïnvloed. Hun bestuur zal *rechtvaardig* zijn.

De burgemeesters van morgen zullen hun onderdanen *dwingen* God te gehoorzamen en zijn zegeningen te ontvangen. Zij zullen een warm en barmhartig bestuur vestigen dat *vreugde* zal brengen, en erop staan dat hun burgers gelukkig zijn en hun leven overvloedig. Ze zullen hun gebieden gezond te zijn en vervuld te worden van een gevoel van welzijn en tevredenheid!

En de meeste van deze onderdanen zullen vlug leren dat Gods weg de beste is. Ze zullen echt *willen* dat Gods Geest hen leidt en bestuurt. Ze zullen Gods wetten *willen* gehoorzamen. Ze zullen bekeerde, behulpzame mensen worden.

Kunnen steden schoon, mooi, veilig en inspirerend zijn?

Waarom kunnen de straten in steden

geen mooie, met bomen omzoomde brede lanen zijn, afgewisseld met fonteinen, interessante pleinen en fraaie beeldhouwwerken, en onooglijke palen, leidingen en draden niet aan het gezicht worden onttrokken? Waarom kunnen de opzichtige neonlichtreclames niet wat worden getemperd, de lelijke aanplakborden niet worden geëlimineerd, en de noodzakelijke kennisgevingen op gebouwen niet met nette en smaakvolle letters worden uitgevoerd?

Waarom kunnen de gebouwen architectonisch niet met een aantrekkelijke verfijning worden ontworpen, zodat ze elkaar aanvullen tot één esthetisch, harmonieus geheel; openbare gebouwen, scholen en kerken niet verstoken blijven van heidense symbolen en er ongeschonden uitzien?

Waarom kan stadslucht en water niet schoon en zuiver zijn, en aan het lozen van onnodig roet, vuil, afval en chemicaliën in lucht en water niet een halt worden toegeroepen? Waarom kunnen industriële vestigingen niet in een afzonderlijke wijk van de stad worden geplaatst, waar hun onvermijdelijk lawaai en vuil de huizen, scholen en winkelstraten niet hinderen?

Waarom kunnen steden niet voldoende parken en speelterreinen hebben met bomen, struiken, bloemen, vogels, dieren, vijvers en beekjes?

Waarom kunnen steden geen snel, doeltreffend openbaar vervoer hebben dat de mensen vlug naar de binnenstad vervoert in plaats van dat ze met hun auto's verkeersopstoppingen veroorzaken? Waarom kunnen auto's niet zodanig gebouwd worden dat ze de lucht niet vervuilen?

Waarom kunnen steden niet veilig zijn? Waarom kunnen oudere mensen geen avondwandelingetje maken zonder overvallen te worden; kinderen niet spelen zonder angst gemolesteerd te worden; anderen niet uit winkelen gaan zonder angst bestolen te worden — óf door zakkenrollers óf door de goedkope, prullige, ten onrechte als deugdelijke waar aangeprezen goederen te kopen?

Het antwoord op al deze vragen en tientallen soortgelijke vragen is: HET KÁN ZO ZIJN! Steden KÚNNEN schoon, mooi, veilig en inspirerend zijn.

Men kan alleen hopen om deze dingen in de steden van vandaag te bereiken, als men *van de grond af aan opnieuw* begint. En dat is precies wat er

zal gebeuren. Maar hoe?

De steden van vandaag zullen vernietigd worden

Zoals we al hebben laten zien, zal God een programma opstellen om *de menselijke natuur te rehabiliteren*. Als dit programma eenmaal volledig op gang is gekomen zullen de sociologische problemen — de problemen van misdaad, geweld, zedeloosheid, echtscheiding, criminaliteit, enz. — worden opgelost.

Dan zal men kunnen beginnen te werken aan de *fysieke* aspecten van de stad — de straten, gebouwen, parken, huizen, scholen, het vervoer, enz.

Ook hier zal God van de grond af aan opnieuw beginnen. Maar hóe? Hoe kan men van de grond af aan opnieuw beginnen in steden als Chicago, New York, Londen, Amsterdam, Brussel, Johannesburg, Tokio of Manila?

Op dezelfde wijze als Berlijn, Warschau en andere Europese steden van de grond af aan opnieuw zijn opgebouwd nadat ze in de Tweede Wereldoorlog werden verwoest!

Ja, hoe ontstellend het ook moge zijn, bijbelse profetieën onthullen dat onze hedendaagse steden verwoest zullen worden door het totaal aan vernietigende kracht der moderne oorlogvoering! Maar WAAROM?

Waarom onze steden worden verwoest

God zal toelaten dat onze steden worden verwoest omdat ze zwerende wonden zijn op het aardoppervlak — dus om reden van zonde! Onze steden zijn vol zonde. Natuurlijk zou dit alles kunnen worden voorkomen.

Sprekend tot het Israel van vandaag; de Verenigde Staten, de volken van het vroegere Britse Gemenebest en de democratieën van Noordwest-Europa, waarschuwt God: „Neen, als gij werkelijk uw handel en wandel betert, als gij werkelijk onder elkander recht doet, vreemdeling, wees en weduwe niet verdrukt, geen onschuldig bloed vergiet op deze plaats en andere goden niet achternaloopt, u tot onheil, dan wil Ik u op deze plaats, in het land dat Ik aan uw vaders gegeven heb, laten wonen van eeuw tot eeuw” (Jer. 7:5-7).

Als wij als volk *zelfs nu nog* zouden ophouden te zondigen en ons tot God zouden keren, dan zou ons land en onze steden de binnenkort te verwachten catastrofes bespaard kunnen worden. Als we met God zouden willen samenwerken, zou Hij van onze steden

fatsoenlijke, leefbare plaatsen maken, — zonder de verwoestingen van een oorlog. Maar de mens weigert dit (Jer. 7:8-10, 28; 8:5-6; 9:5-6, 8).

Ja, het is wegens ZONDE dat God ons gaat straffen en onze steden gaat verwoesten. Hele hoofdstukken en boeken van de Bijbel zijn gewijd aan waarschuwingen aan ons voor dit ontnuchterende WAARACHTIGE feit.

Let op de verschrikkelijke voorspelling van Ezechiël:

„Overall waar gij woont, zullen de steden verwoest worden . . . Ik zal niets ontzien en geen deernis hebben; naar uw wandel zal Ik u vergelden, en uw gruwelen zullen op u neerkomen. En gij zult weten, dat Ik, de Here, het ben, die slaat . . . Het zwaard buiten, de pest en de honger binnen! Wie op het veld is, zal door het zwaard sterven; en wie in de stad is, die zullen de honger en de pest verteren . . . Hun zilver zullen zij op straat werpen en hun goud zal een voorwerp van afschuw zijn; hun zilver en goud zullen hen niet kunnen redden op de dag van de verbolgenheid des Heren . . . Maak een keten gereed, want het land is vol bloedschuld en de stad vol geweld. Ik zal de kwaadaardigste volken doen komen en deze zullen hun huizen in bezit nemen . . . En gij zult weten, dat Ik de Here ben, naar wiens inzettingen gij niet gewandeld hebt, en aan wiens verordeningen gij niet voldaan hebt: naar de zeden der volken rondom u hebt gij gehandeld . . . hun brood zullen zij met kommer eten en hun water drinken in stomme smart — opdat hun land, beroofd van al wat het heeft, een woestijn worde vanwege de geweldnarij van allen die het bewonen. *De bewoonde steden zullen tot puin en het land zal tot een woestijn worden; en gij zult weten, dat Ik de Here ben*” (Ezech. 6:6; 7:9, 15, 19, 23-24; 11:12; 12:19-20).

Wat een vreselijke tijd van verwoesting zal dat zijn. Maar gelukkig eindigt het verhaal hier niet!

De heuglijke wederopbouw

Een Alwijze God zal ons moeten aanpakken met de enige taal die we begrijpen — fysieke kracht en BESTRAFFING.

Maar als Hij ons eenmaal op deze wijze heeft behandeld en als we eenmaal onze les hebben geleerd, dan zal Jezus Christus naar deze aarde terugkeren om Gods heerschappij op te richten. Dan zullen onze steden wor-

den herbouwd — naar GODS wijze.

Let op de liefderijke toon waarop God hen troost die Hij heeft moeten straffen:

„Een kort ogenblik heb Ik u verlaten, maar met groot erbarmen zal Ik u tot Mij nemen; in een uitstorting van toorn heb Ik mijn aangezicht een ogenblik voor u verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid ontferm Ik Mij over u, zegt uw Losser, de Here . . . Want naar rechts en links zult gij uitbreiden en uw nageslacht zal de volken in bezit nemen en *de verwoeste steden bevolken*” (Jes. 54:7-8, 3).

„Want God zal Sion verlossen en de steden van Juda bouwen, opdat zij daar wonen en het bezitten; het kroost van zijn knechten zal het beërven, en wie zijn naam liefhebben, zullen daarin wonen” (Ps. 69:36-37).

Wat fantastisch zullen deze steden er uit gaan zien wanneer God de aanleg van de steden van morgen ter hand neemt geholpen door zijn geestelijke dienstknechten!

Ze zullen bewoond worden door blijde, dankbare mensen:

„Ik zal een keer brengen in het lot van Juda en Israël en *hen opbouwen als zeleer* . . . In deze plaats, waarvan gij zegt: Zij is verwoest, mens noch dier is er, in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem die woest liggen, zonder mensen, zonder inwoners en zonder dieren, zal weer gehoord worden de stem der vreugde en de stem der vrolijkheid, de stem van de bruidegom en de stem der bruid, de stem van hen die zeggen: Looft de Here der heerscharen, want de Here is goed, want zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid!” (Jer. 33:7, 10-11.)

Een stad kan slechts zo welvarend zijn als het achterland waarvan zij voor haar voedsel en grondstoffen afhankelijk is. In de wereld van morgen zal dit probleem eveneens worden opgelost. Overal op het platteland zal de bloei in de landbouw ongelooflijk groot zijn. „Het verwoeste land [het grootste deel van de aarde] zal weer worden bewerkt, in plaats van een woestijn te zijn voor het oog van iedere voorbijganger. En men zal zeggen: Dit land dat verwoest was, is geworden als de hof van Eden; de steden die, verwoest en vernield, in puin lagen, zijn weer versterkt en bewoond . . . Ik zal hen zo talrijk aan mensen maken als een kudde schapen” (Ezech. 36:34-35, 37).

In de wereld van morgen zullen stadsbewoners niet opeengehoopt worden in kleine etagewoningen, koektrommels zonder achtertuin en vrijwel zonder privacy. In plaats daarvan zullen zij „verwoeste steden . . . herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten” (Amos 9:14).

Stelt u zich dat eens voor! Tuinen in de stad — waar werkelijk voedsel groeit! En stelt u zich de mensen eens voor, die belang stellen in het *bezit* van een tuin en daarin werken! Met goede voeding en voldoende lichaamsbeweging, frisse lucht en zon, zullen stadsmensen sterk en gezond zijn in plaats van bleek en ziekelijk.

De steden van de wereld van morgen zullen veel beter zijn dan wat we nu op aarde zien. God belooft: „Ja, Ik zal mensen en dieren op u talrijk maken, zij zullen zich vermenigvuldigen en vruchtbaar zijn; Ik zal u bevolken als vanouds en *u weldoen meer dan vroeger*; en gij zult weten, dat Ik de Here ben” (Ezech. 36:11).

Jeruzalem de hoofdstad

Jeruzalem zal de modelstad van de gehele wereld worden. In de wereld van morgen zal zij de wereldhoofdstad zijn, de modelstad waaraan alle andere steden zich zullen spiegelen. Zij zal onbeschrijflijk mooi zijn.

Jezus Christus, als Opperste Heerser, zal daar zijn intrek nemen, tezamen met vele andere hooggeplaatste geestelijke leiders en medewerkers die Hem zullen helpen bij het uitvoeren van Gods wereldregering.

Hier volgen enkele hoogtepunten van de aanblik die Jeruzalem dan zal bieden:

„Schoon door zijn verhevenheid, een vreugde voor de ganse aarde is de berg Sion [een deel van Jeruzalem], ver in het noorden, de stad van de grote Koning. God doet in haar paleizen Zich kennen als een burcht” (Ps. 48:3-4).

„Uit Sion, de volkomen schoonheid, verschijnt God in lichtglans” (Ps. 50:2).

„Jeruzalem zal veilig gelegen zijn” (Zach. 14:11).

„Als een open plaats zal Jeruzalem daar liggen [geen verdediging nodig] vanwege de menigte van mensen en vee daarin” (Zach. 2:4).

De poorten van Jeruzalem zullen dag en nacht open blijven (Jes. 60:11) zodat de naties hun goud, zilver en kostbaar-

heden kunnen brengen. Ze zullen hiervoor rijkelijk gezegend worden en zij die weigeren, zullen „zeker verwoest worden” (vers 12).

Allerlei buitengewoon mooie houtsoorten zullen worden gebracht „om de plaats van mijn heiligdom op te luisteren; en de plaats mijner voeten zal Ik heerlijk maken” (vers 13).

Jeruzalem zal worden genoemd „De stad des Heren, het Sion van de Heilige Israëls” en zij zal worden gesteld „tot een eeuwige praal, tot een vreugde van geslacht op geslacht” (vers 14-15).

„Voor koper zal Ik goud brengen, voor ijzer zilver, voor hout koper, voor stenen ijzer; Ik zal vrede tot uw overheid maken en gerechtigheid tot uw heerseres. Van geen geweld zal in uw land meer gehoord worden, van verwoesting noch verderf in uw gebied; en gij zult uw muren Heil noemen en uw poorten Lof” (vers 17-18).

Men zal u noemen „stad der gerechtigheid, getrouwe veste” (Jes. 1:26).

„Heerlijke dingen zijn van u te zeggen, o gij stad Gods!” (Ps. 87:3.)

Delegaties uit alle landen zullen naar Jeruzalem optrekken om daar te aanbidden, lof en dank te brengen, om geestelijk verheven en bezielde te worden en van God en zijn dienaren onderricht te ontvangen.

„Jeruzalem is gebouwd als een stad, die wèl samengevoegd is; waarheen de stammen opgaan, de stammen des Heren. Een voorschrift voor Israël is het de naam des Heren te loven. Want daar staan de zetels ten gerichte, de zetels van het huis van David. Bidt Jeruzalem vrede toe: mogen wie u liefhebben, rust genieten; vrede zij binnen uw muur, rust in uw burchten” (Ps. 122:3-7).

„Wederom zullen er volken komen en inwoners van vele steden, en de inwoners van de ene zullen zich begeven naar die van de andere, en zeggen: Laten wij toch heengaan om de gunst des Heren af te smeken en om de Here der heerscharen te zoeken; ook ik wil gaan. Ja, vele natiën en machtige volken zullen komen om de Here der heerscharen te Jeruzalem te zoeken en de gunst des Heren af te smeken” (Zach. 8:20-22).

Zo zal Jeruzalem er in de toekomst uitzien!

De steden van morgen en u

Er is veel, veel meer dat over de steden van morgen zou kunnen worden

verteld. Bezoekers zullen er restaurants aantreffen waar overvloedige maaltijden zullen worden opgediend door opgewekt en hoffelijk personeel — *zonder* dat er een walgelijk gordijn van sigaretterook hangt. Er zullen geen obscene en gewelddadige films zijn — alleen films van hoge kwaliteit waar men met plezier naar kijkt — alles onder toezicht van Gods regering. Er zullen muziekkuitvoeringen van hoog gehalte worden gepresenteerd. Er zullen ideale recreatiecentra zijn en interessante musea op het gebied van kunst, wetenschap en natuurlijke historie.

Steden horen plaatsen te zijn waar men heengaat om intellectueel en mentaal gestimuleerd te worden, om door contact met andere mensen nieuwe kracht op te doen, om cultureel verrijkt en geestelijk geïnspireerd te worden!

De grote vraag voor u is: zult u daar zijn om ervan te genieten? Zult u er deel aan hebben deze steden tot fantastische woonoorden te maken? □

SCHULDEN?

(Vervolg van pagina 10)

bezoek dat de cliënt aan hun zaak brengt. Hebt u zich weleens afgevraagd waarom een verkoper van tweedehands auto's u onder grote druk zet wanneer u op zijn parkeerplaats wat rondkijkt omdat u wat tijd over hebt? Als het hem lukt uw belangstelling te wekken, of hij u met een glinstering in uw oog naar een bepaalde wagen ziet kijken, of als u — in geval van een huis — interesse toont voor „ons zeer speciale en gemakkelijke betalingssysteem”, dan zal hij u met zijn verkoopstechniek extra onder druk zetten. Op die manier bezwijken elke dag duizenden mensen voor de verleiding.

Maak het in uw gezin tot een vaste regel dat er geen dure aankopen worden gedaan en geen financiële beslissingen worden genomen alvorens u thuis alles nog eens rustig hebt kunnen bespreken. Slaap er nog eens een nachtje over of wacht een week, desnoods een hele maand. In de meeste gevallen is het object waar het om gaat, er heus nog wel. Natuurlijk zal de verkoper u zeggen dat zo'n koopje zich maar eens in een mensenleven voordoet en dat — als u het nu niet met beide handen aangrijpt — de

kans voor eeuwig verkeken zal zijn. Als dat werkelijk zo is, het zij zo. In elk geval kan zo iets nooit op een bankroet uitlopen!

Baseer uw uitgaven — als u een begroting maakt — op hetgeen u werkelijk nodig heeft, en niet op wat u zo graag zou willen hebben. Zet de begroting op die het beste bij uw situatie aansluit en zorg dan dat u die niet overschrijdt!

Credit cards

Eerder in dit artikel spraken we over credit cards en kopen op afbetaling, twee dingen die van ontzaglijke invloed zijn op de financiële situatie waarin we tegenwoordig verkeren.

Zonder mogelijkheid tot afbetaling zouden de meesten waarschijnlijk niet zo wonen als nu het geval is. Hoogst waarschijnlijk zou u dan nu niet in uw eigen auto rijden of zo gekleed gaan als nu.

Het is niet verkeerd een credit card te hebben, evenmin als het verkeerd is een hypotheek van 30 jaar op uw huis te nemen. Dat is te zeggen, het is niet verkeerd indien u de termijnen *vlot kunt betalen!* Maar velen belasten zich veel te zwaar; en dat is wel degelijk verkeerd! Misschien behoorden sommigen niet in die mooie fauteuil te zitten of die extra mooie jas te dragen — dingen die ze op krediet hebben gekocht. Want zulke aankopen leggen een extra druk op een gezinsbudget, dat toch al op springen staat. Een credit card in uw portefeuille kan tot een ware vloek worden.

Als u niet in staat bent u te beheersen, neem dan geen credit cards en open geen rekeningen bij leveranciers.

En als u zich wel hebt weten te beheersen voor wat aankopen op krediet betreft wordt dan niet onvoorzichtig; duizenden mensen zijn in ernstige moeilijkheden geraakt doordat ze dachten nog genoeg achter de hand te hebben op het moment dat ze achteloos zeiden: „Zet het maar op m'n rekening.”

Nog iets over dat kopen op afbetaling. Ofschoon dit systeem in sommige gevallen zijn nut kan hebben moet het toch uiterst voorzichtig en met overleg worden toegepast. Want wat dit krediet u *kost*, blijft voor u meestal verborgen — terwijl de meeste mensen niet de moeite nemen zich goed voor ogen te stellen waar ze eigenlijk mee bezig zijn
(Zie verder pagina 28)

ENGELAND VANDAAG

(Vervolg van pagina 13)

geleid tot de vorming van een nieuwe partij van het midden — een „derde” partij naast Labour en Conservatieven, die gezond verstand en redelijkheid in haar vaandel heeft staan, maar waarvan moet worden toegegeven dat zij weinig bezielend overkomt.

Na een opeenvolging van „ombuigsters”, van de conservatieve Harold MacMillan tot Labours James Callaghan, heeft Engeland op het ogenblik in mevrouw Margaret Thatcher een minister-president die een stoutmoedigheid en vastberadenheid demonstreert die men alleen aan mannen placht toe te schrijven. De rellen in de straten van Brixton en op andere plaatsen hebben tenminste niet tot een epidemie geleid. Weliswaar heeft het politieke extremisme zowel van links als van rechts vorderingen gemaakt, maar die zijn niet spectaculair.

Dat neemt niet weg dat het toch wel verschrikkelijk is dat Joodse studenten aan Britse universiteiten de faciliteiten worden onttrokken die door de gemeenschap als geheel worden betaald. Dat is het werk van Links. Aan de andere kant zijn het de Britse neo-Nazi's van Rechts die zich openlijk keren tegen de „leugen” van de Holocaust! Maar de grote meerderheid van het Britse volk houdt nog vast aan waarheid en traditie, zoals zo frappant werd aangetoond bij het prinselijk huwelijk van afgelopen zomer.

Hoop op een herleving?

Laten wij hopen dat er een opening in de wolken komt die Engeland eens zo vooraanstaande eiland omhullen. Helaas geldt althans voor dit moment nog steeds de uitspraak van de grote Amerikaanse staatsman Dean Acheson dat Engeland een imperium heeft verloren, maar voor zichzelf nog geen nieuwe rol heeft gevonden. Het is gemakkelijker af te breken dan op te bouwen, en het moet worden gezegd dat de Britse samenleving het zwaar te verduren heeft gekregen.

Een herleving lijkt slechts mogelijk wanneer de Britse capaciteiten weer de vrije teugel krijgen en door een nationale wilsinspanning worden gemobiliseerd en ingezet. Maar op dit moment is er van een dergelijk reveil nog niets te bespeuren! □

LEER UW KINDEREN DE WARE MORELE NORMEN

door John D. Stettaford

Als de baby geboren is, speuren enthousiaste ouders vol verwachting naar opvallende trekken die dat hulpeloze hoopje mens tot iets heel bijzonders voor hen maken.

„Hij lijkt sprekend op jou!”

„Hij heeft jouw manieren en lacht net als jij.”

Maar als de baby later groot is, als wie zal hij (of zij) dan *denken*?

Is het mogelijk daar achter te komen? Per slot van rekening zijn de afschuwelijkste dictators eens lieflijke babies geweest.

Vandalisme en geweld door jeugdigen

Rapporten uit de hele Westerse wereld

brandmerken 14- tot 16-jarigen als de hoofdschuldigen aan vandalisme.

De Londense politie bijvoorbeeld rapporteert dat in haar stad het doorsnee kind zo'n honderd diefstallen zal hebben gepleegd tegen de tijd dat het op 17-jarige leeftijd de school verlaat. Let wel: dit betreft het gemiddelde kind! 't Gaat weliswaar om kruimeldiefstallen, maar het is *crimineel* gedrag.

Grote groepen bandieten lijken tegenwoordig de straten van de Westerse steden te „patrouilleren”. Type-rend was het gedrag van een bende jonge Italianen, die in Rome op sadistische wijze een 19-jarig meisje martelden, ettelijke malen verkrachten en daarna vermoordden alleen voor de „kicks”. Op enkele incidenten na

hoorde men vroeger nooit van zulke jonge criminelen; deze bende bestond uit jongeren uit gegoede families — zonen van ouders die nooit een dergelijk afschuwelijk gedrag zouden goedkeuren.

Natuurlijk leren kinderen een dergelijk gedrag niet van vader of moeder — en evenmin op school. Waar ze het dan wel leren? Thuis van de televisie, in de bioscoop, en van vrienden op school of daarbuiten.

Geen moreel geweten?

Er bestaan aanwijzingen dat jongeren de ernst van een misdrijf meten naar de waarde van het gestolene. Ook vinden ze dat de zwaarte van de straf afhankelijk moet worden gesteld van de status en de identiteit van het slachtoffer.

J.P. Laffont—Sygma

Wat een kind vandaag als moreel juist aanvaardt, zal de norm worden voor de maatschappij van morgen. De richting die de jeugd nu inslaat, is bepalend voor die welke de maatschappij van morgen uitgaat.

Aldus beschouwd zou diefstal van een kostbaar schilderij uit een openbaar museum als minder ernstig aangemerkt dienen te worden dan het stelen van een halve reep chocola uit een kastje op school. En wie de portemonnee van een winkelende huisvrouw pikt, wordt lang niet zo misdadig geacht als iemand die een behoeftige weduwe of bejaarde besteeft.

Wat politiefunctarissen, rechters, maatschappelijk werkers, opvoedkundigen e.a. bovenal verontrust is dat kinderen die zelf geen criminele handelingen plegen, zich niet als vandalen gedragen en ook niet stelen, een dergelijk gedrag van anderen niet langer als een ernstig vergrijp beschouwen.

In toenemende mate vertonen kinderen een vrijwel volledig gebrek aan moreel besef, zowel wat hun eigen daden als die van anderen betreft. Maar al te vaak luidt „het elfde gebod“: „Laat je niet betrappen.“

De kinderen van nu zullen de volwassenen van morgen zijn. Wat een kind vandaag als moreel juist aanvaardt, zal de norm worden voor de maatschappij van morgen. De richting die de jeugd nu inslaat, is bepalend voor die welke de maatschappij van morgen uitgaat.

Omstreeks de eeuwwisseling nog onderschreef de hele Westerse wereld unaniem een duidelijk omschreven maatschappelijke moraal. Iedereen kende de regels, en de straffen die op

overtreding daarvan stonden. De huidige samenleving echter staat bloot aan een voortdurende verandering van morele normen. Wat thans als moreel aanvaardbaar wordt geacht, is niet meer dan een gedragscode, die gebaseerd is op maatschappelijke consensus. Naar gelang maatschappelijke normen veranderen, veranderen ook geloof en menselijk gedrag.

Om een voorbeeld te noemen: de druk die in vele landen op de overheid wordt uitgeoefend om het verbruik van marihuana te legaliseren, berust voornamelijk op de maatschappelijke moraal van hen die redeneren: „Wat heeft de maatschappij daar nou voor last van?“ Mocht het een meerderheid — of zelfs een minderheid, die hard schreeuwt — lukken anderen ervan te overtuigen dat marihuana thans voor hun soort maatschappij aanvaardbaar is, dan zal legalisatie volgen!

De maatschappelijke moraal is gedegradeerd tot een houding van „doe waar je zin in hebt, als anderen er maar geen last van hebben“, een opvatting die door zeer veel moraal-experts en progressieve geestelijken wordt voorgestaan.

Maar onze daden en die van onze kinderen zijn schadelijk voor de hele samenleving, zowel individueel als nationaal gezien. Met uitzondering van sommige communistische en Arabische staten ziet men in vrijwel alle landen een snelle toename van alle vormen van

crimineel gedrag. Misschien is het nuttig na te gaan *waarom* bepaalde regeringen in staat zijn een dergelijk gedrag in meerdere of mindere mate in te perken.

Chinese methode

Er bestaat geen verdraagzaamheid inzake misdadigers in China, zelfs niet voor de communistische machts-overname in de jaren '40. Wij in het Westen zouden ons wel tweemaal bedenken alvorens een door ons betrapte kruimeldief aan de politie over te leveren. Maar niet in China. Het is helemaal de verantwoordelijkheid van het volk — niet van de staat — om de misdadigers voor het gerecht te brengen. Voorzitter Mao stond achter deze moraal. Nog maar kort geleden zou een Chinese burger zonder een moment te aarzelen een misdadiger aangeven, zowel in zijn eigen belang als in dat van de gemeenschap. Sinds er na de dood van Mao in beperkte mate Westerse hervormingen werden ingevoerd, kent ook China een toename van criminaliteit naar Westers voorbeeld.

Vroeger werd altijd de nadruk gelegd op het voorkómen van misdadige gedragingen en het was deze instelling die in China bepalend was zowel voor de individuele als voor de maatschappelijke moraal. Het Britse parlementslid Andrew Fauls schreef in *The Times*: „De nadruk (in China) werd gelegd op hard werken, verant-

Er bestaat geen verdraagzaamheid inzake misdadigers in China, zelfs niet vóór de communistische machtsovername in de jaren '40 . . . Het is helemaal de taak van het volk om de misdadigers voor het gerecht te brengen.

woordelijkheidsbesef jegens de gemeenschap en zelfverloochening." Dat leidde tot een, in vergelijking met het Westen, veel lagere criminaliteit.

Vergelijk dit nu eens met de veranderende normen in het Westen!

John March, voormalig vice-president en adviseur van het Brits Instituut voor Management, bracht in 1970 voor de Royal Society of Arts een rapport uit over de ethiek in het zakenleven. „Alle beginselen waarvoor wij staan,” zo verklaarde hij, „worden keer op keer geweld aangedaan . . . We leven in een tijd waarin de jeugd op schokkende wijze de waarden en gewoonten van een onthutste generatie in twijfel trekt. Ondanks dogmatische uitspraken — beklemmender dan ooit — is onze onzekerheid nog nimmer zo groot geweest als nu”.

Sinds dit in 1970 werd geschreven, is de toestand niet verbeterd. De dagen dat moraal gelijkstond met gehoorzamen aan en aanvaarden van de bestaande maatschappelijke orde, zijn reeds lang verstreken.

In een rapport, getiteld *Progress and Problems in Moral Education* behandelt de National Foundation of Educational Research (NFER) in Engeland en Wales de toenemende bezorgdheid van het Britse onderwijzend personeel over hetgeen ouders van de leerkrachten, als „overdragers van cultuur”, verwachten. In het rapport wordt erkend dat de school de eerste schakel vormt tussen de moraal bij de kinderen thuis en die in de wereld in het algemeen. Maar de „openbare moraal” is veel minder duidelijk omlijnd en minder stabiel dan de zedelijkheid, die de kinderen thuis wordt geleerd. Daarom is de taak van de leerkrachten zo problematisch. Maar al te vaak voelen ze zich verplicht de leerling geen vast omlijnde morele normen te leren, maar hen opportunistisch handelen, een gelegenheidsethiek en een flexibele opvatting van moraal bij te brengen. We leven in de eeuw van de dubbele moraal!

Begint thuis

De hedendaagse moraal steunt op niet meer dan *individuele opvattingen*, die door de tijd en de omstandigheden zijn afgezwakt. De oude morele normen, gebaseerd op vrij strakke religieuze normen, heeft men laten schieten omdat ze „gefundeerd op onhoudbare

vooronderstellingen en opvoedkundig niet te rechtvaardigen” zouden zijn (NFER, op cit, p. 57).

Op grond daarvan is men het bijbrengen van begrip voor zedelijke normen gaan beschouwen, niet als een taak voor de onderwijzers, maar voor de ouders. Indien u wilt dat uw opgroeiende kind bepaalde normen zal aanvaarden, dan dient u het zelf op moreel en geestelijk gebied te onderrichten. En daarbij behoort u dan streng toezicht te houden op het visuele en geschreven materiaal, dat uw huis binnendringt via televisie, tijdschriften en dagbladen. Voeg daarbij de noodzaak toe te zien op de kwaliteit van films en de keuze van vrienden op school en daarbuiten. Uw kinderen thuis morele normen bijbrengen, plaatst u niet voor de vele problemen waar onderwijzers mee te maken hebben. Per slot van rekening is moraal geen abstracte filosofie, maar een wijze van leven. En als een ouder zelf de weg gaat, die hij wil dat ook zijn kind zal kiezen, dan leert dat kind niet door middel van een abstract filosofisch betoog, maar door *het goede voorbeeld!* Tegenwoordig zijn onderwijzers dikwijls de mening toegedaan, dat ze er alleen maar zijn om kennis te verstrekken, en dat de leerling zelf tot oordelen moet komen. Maar de ouders mogen zich een dergelijke beperking *niet* opleggen.

Fasen van moraal

Men mag ervanuit gaan dat een jong kind al wat u hem zegt zal aanvaarden. Vertel een klein kind dat Sinterklaas door de schoorsteen komt en het zal dat aannemen. Het gevaar schuilt hierin dat men kan gaan menen dat het kind altijd zo zal blijven. Hoe ouder het wordt, des te vaker zal het de dingen die het waarneemt, gaan vergelijken met wat het in zijn jeugd heeft geleerd.

Ouders dienen zich te realiseren dat kinderen voor wat hun morele normen betreft, een aantal fasen doormaken. De Amerikaanse opvoedkundige Lawrence Kohlberg toonde aan dat in de vroegste fasen van de opvoeding beloning en straf van groot belang zijn voor het verwerven van een gezond verstandelijk oordeel. Hij kwam tot de conclusie dat het kind gestraft of beloond dient te worden overeenkomstig de *morele* implicaties.

In de volgende fase geldt dan als primaire overweging het al of niet goedkeuren van een daad door anderen. In nog hogere fasen (volgens Kohlberg bereiken vele volwassenen dat niveau nooit) wordt het nemen van moreel verantwoorde beslissingen geleid door een wederkerig besef van verantwoordelijkheid jegens anderen. Een kind zal bijv. leren om op z'n beurt voor een ijsje te wachten omdat het verwacht dat de andere kinderen dat ook zullen doen.

De hoogste fase van morele ontwikkeling (als door Kohlberg vastgesteld) is die waarin betrekkelijk abstracte beginselen zoals gerechtigheid, genade en verdraagzaamheid vóór alles bepalend zijn voor het denken en handelen.

Vandaag de dag echter rusten de morele beginselen voornamelijk op het glibberige fundament van de gelegenheidsethiek, en niet op vaste, boven alles staande normen. En wat zien we nu? De resultaten van de verwording van de moraal worden de maatschappij gepresenteerd in de vorm van toegenomen criminaliteit, steeds zwaardere geweldsmisdrijven en het afnemen van natuurlijke genegenheid.

In onze dagen is moraal losgekoppeld van religie. De mensen willen vrij zijn om te doen wat hun goed dunkt, zonder het geringste respect voor geopenbaarde geestelijke opvattingen. Doorgaans wordt in plaats van de Bijbel een humanistische moraalcode gehanteerd, die gebaseerd is op een universele, zij het niet nader omschreven, menselijke „wet der liefde”. Maar het is niet Gods definitie van liefde: een naar anderen uitgaande zorgzaamheid.

Hoe aantrekkelijk deze benadering ook moge zijn, ze leert ons niet *hoe lief te hebben*. De „moderne moraal” mist specifieke richtlijnen en laat het — zeer ten onrechte — aan een ieder persoonlijk over zelf te beoordelen wat goed of slecht is. Maar het is God die uitmaakt wat goed en wat slecht is. Het is wel bittere ironie dat de maatschappij door het aanvaarden van deze lege, zinloze humanistische benadering de enige goddelijke „wet der liefde” heeft prijsgegeven, die werkelijk functioneert.

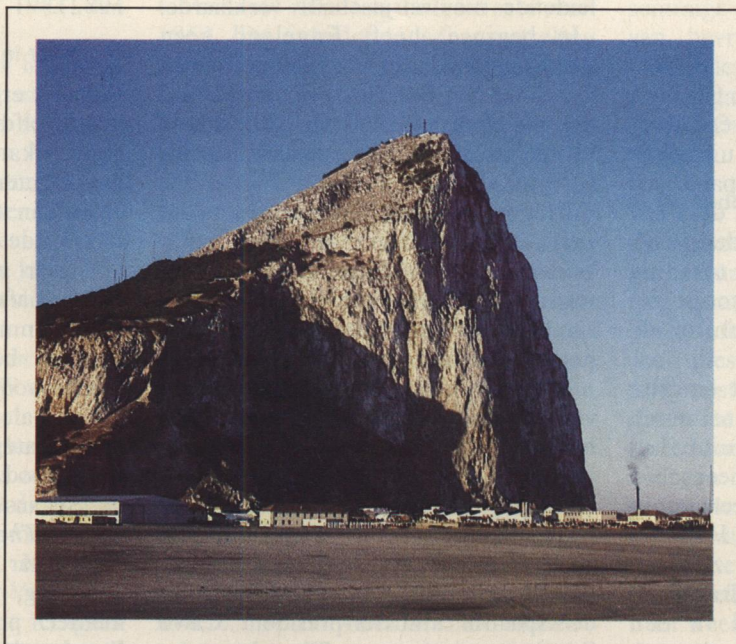
Deze ware wet der liefde vindt men weergegeven in Christus' twee grote
(Zie verder pagina 29)

WAAROM GIBRALTAR een steen des AANSTOOTS WORDT GENOEMD

door John Ross Schroeder

Nu de Spaanse regering definitief heeft toegestemd haar grenzen met Gibraltar op 20 april te heropenen, rijst de vraag of de conflicten over de befaamde Rots nu eindelijk tot het verleden zullen behoren.

AL BIJNA 300 JAAR LANG is Gibraltar een steen des aanstoots tussen Britten en Spanjaarden geweest. Het lijkt erop of de Spaanse trots door niets zo gekrenkt wordt als door een Brits koninklijk bezoek aan de Rots. Wat steekt er nu eigenlijk achter dat slepende conflict, dat de betrekkingen tussen deze twee grote volkeren bij herhaling heeft verstoord?

Ergernis over koninklijke bezoeken

Zo zette bijvoorbeeld het bezoek dat prins Philip in 1950 aan Gibraltar bracht de controverse weer eens in de schijnwerpers, en richtte opnieuw de aandacht op het uiteindelijke doel van het Britse Parlement om de 30.000 bewoners van Gibraltar zelfbestuur toe te

staan. Hetgeen Madrid weer eens met het feit confronteerde dat de overgrote meerderheid (voornamelijk van buitenlandse oorsprong) zich nooit voor een herstel van de Spaanse soevereiniteit zou uitspreken.

De Anglo-Spaanse opwindung steeg nogmaals tot koortshoogte toen koningin Elizabeth II in 1954 haar wereldreis voltooide met een bezoek aan Gibraltar. De Spanjaarden verweten de

Britse regering deze „opzettelijk” provocerende daad. De Spaanse pers haalde Britse „wandaden” op, van de zogenaamde „roof” van Gibraltar in 1704 tot de behandeling van Catharina van Aragon door Henry VIII.

Het tumult liep uit op een door premier Francisco Franco uitgevaardigd verbod voor Spanjaarden om de Rots te bezoeken. (In 1969 sloten de Spaanse autoriteiten de grens tussen Spanje en Gibraltar hermetisch af.)

De laatste keer dat het „koninklijke jacht de Rots aandeed” was in 1981. Koning Juan Car-

los zag af van het bijwonen van het huwelijk van prins Charles omdat men Gibraltar had uitgekozen als een geëigende plaats om de prinselijke huwelijksreis door de Middellandse Zee te beginnen. Meer dan een week daarvoor kwam *The Daily Express* met de kop „Spanje bereid Gibraltar te openen”. Het Britse besluit om de prinselijke huwelijksreis in Gibraltar te doen aanvangen, heeft mogelijk tot

GIBRALTAR IN DE GESCHIEDENIS

De geschreven geschiedenis van de Rots van Gibraltar gaat heel ver terug. Er was een tijd dat de Foeniciërs uit de Oudheid haar in bezit hadden. Vervolgens werd de Rots door de vroege Grieken bezet, gevolgd door de Foeniciërs van Carthago en daarna door de Romeinen.

Bedreigd door invasies van de Barbaren, verlieten de Romeinen de Rots al vroeg in de 5e eeuw. In 711,

begon met Tarik-ibn-Zeyad's invasie vanuit Noord-Afrika een zeer langdurige Moorse overheersing van een groot deel van Spanje.

Vervolgens werd de Rots in 1309 door de Spanjaarden veroverd, maar in 1333 weer door de Moren ingenomen. In 1462 werd zij opnieuw Spaans. In 1502 werd Gibraltar door koningin Isabella officieel aan de Spaanse kroondomeinen toegevoegd.

In juli 1704 verloor Spanje tijdens de Spaanse Successieoorlog op zijn beurt het bewind over de Rots. Een gecombineerde Brits-Nederlandse vloot veroverde Gibraltar na een driedaags beleg. In 1713 werd de Rots tenslotte in artikel X van de Vrede van Utrecht definitief aan Engeland toegewezen.

De laatste grote poging van Spanje om Gibraltar met geweld te hernemen dateert van 1779. Dit „Grote Be-

leg", een van de gedenkwaardigste uit de geschiedenis, duurde meer dan 3½ jaar. Een Spaans-Franse krijgsmacht van 60.000 man legde een blokkade, maar slaagde er nooit geheel in het kleine Britse garnizoen van 6000 man onder de gouverneur van Gibraltar, generaal George Elliot, te verslaan.

In 1783 werd Englands eigendom van de Rots opnieuw vastgelegd in het Verdrag van Versailles. In militair opzicht maakte het een einde aan de Spaanse hoop.

uitstel van de heropening van de Spaanse grens geleid.

Maar waarom is Madrid, in weerwil van die nieuwe slag voor Spanje's gevoelige nationale eer tenslotte toch accoord gegaan met het openstellen van Gibraltar vanaf het vasteland?

Spanje klaar om weer tot West-Europa toe te treden

Simpel gesteld is de reden van Spanje's ommekeer gelegen in zijn wens weer daadwerkelijk deel te gaan uitmaken van het moderne Europa. Spanje wil zowel tot de NATO als tot de EEG toetreden. Alle 15 NATO-leden schijnen het Spaanse verzoek om toelating te steunen. En Spanje hoopt op Nieuwjaarsdag 1984 formeel tot de EEG toe te treden.

Spanje's principiële besluit om zijn traditionele isolement opzij te zetten door integraal deel te gaan uitmaken van de Westerse landengemeenschap betekent een fundamenteel keerpunt in zijn moderne geschiedenis. Het zou voor Gibraltar inconsequent zijn een twistappel tussen twee verdragspartners te blijven — zowel in een omvangrijk economisch als in een belangrijk militair bondgenootschap. Afgezien daarvan heeft Spanje dringend behoefte aan Britse steun wanneer zijn verzoek om toetreding tot de EEG wil worden ingewilligd in een tijd waarin welvarender leden van de gemeenschap worden geteisterd door alle mogelijke soorten interne economische problemen.

Als tegenprestatie voor zijn toestemming om op 20 april zijn grenzen met

Gibraltar open te stellen, ontving Spanje de Britse belofte van verdere besprekingen over „alle meningsverschillen inzake Gibraltar". Er schuilen enkele verrassende elementen in het commentaar van *The Economist* op deze gang van zaken. Englands leidende nieuwstijdschrift verklaarde: „In beginsel heeft Engeland geen bezwaar tegen een overdracht van Gibraltar aan Spanje — vooropgesteld dat die voor de meerderheid van de inwoners van de Rots aanvaardbaar is" (16 jan. 1982).

Het is verrassend te vernemen dat zelfs conservatieve denkers geen bezwaar hebben Gibraltar af te staan, waar die Rots toch eenmaal een symbool was van Britse onveroorbaarheid en machtstrots.

Maar het feit dat de meerderheid van alle Gibraltarieren de Union Jack boven de Rots wil zien blijven wapperen, hoeft niet altijd te garanderen dat Gibraltar onder Brits beheer zal blijven. Een van de voorzieningen waartoe de mogelijkheid werd geschapen in de recente besprekingen tussen de Spaanse minister-president Calvo Sotelo en mevrouw Thatcher was Spaanse arbeiders na 20 april in de gelegenheid te stellen banen in Gibraltar te nemen. Die bijzondere voorziening zou weleens de scherpe kant van de wig kunnen blijken. Immers indien en wanneer Spanje lid mag worden van de EEG, zullen deze Spaanse arbeiders automatisch een meer bevoorrechte status ontvangen.

The Christian Science Monitor vatte het kort en bondig samen: „Wat de

Gibraltarieren vrezen is dat Spanje zoveel werknemers zal aanmoedigen zich in Gibraltar te vestigen dat er bij een eventueel toekomstig referendum over de uiteindelijke status van de kolonie een ommezwaai ten gunste van Spanje zal optreden" (18 jan. 1982).

Gibraltar in de profetie

Het ziet ernaaruit dat het met Gibraltar dezelfde kant uitgaat als met het Panamakanaal. De Britten schijnen vastbesloten de Rots „weg te onderhandelen", in wezen op dezelfde manier als waarop de Amerikanen de soevereiniteit over het kanaal uiteindelijk aan Panama afstonden.

In sommige opzichten is de Spaanse houding beschamend voor Engeland. Om de woorden van een eigentijds boek aan te halen „is Gibraltar voor Spanje geen strategische, economische of politieke noodzaak... Maar het prikkelt de Spaanse trots" (Benjamin Wells, *Spain: The Gentle Anarchy*, p. 234). Weliswaar is dit een nogal overdreven bewering, maar zij helpt een fundamenteel punt in het licht te stellen: Spanjaarden kennen tal van politieke en economische geschilpunten, maar in hun trotse geloof dat Gibraltar Spaans is, zijn ze één!

De traag reagerende Britten, die weinig fier zijn op hun macht of hun erfgoed, zijn bereid de Rots weg te onderhandelen. Om de klinkende, profetische taal van een jaren oud nummer van *The Plain Truth* aan te halen: „Gibraltar is voorbestemd te vallen — niet in glorieus en

heldhaftige zelfverdediging na een beroemd beleg, maar in opperste schande. In een nutteloze en hulpeloze zelfopoffering — in oneer en smaad" (juni 1965).

Slechts weinigen begrijpen waarom wij dat zeventien jaar geleden in *The Plain Truth* konden zeggen. Nog minder mensen begrijpen wat Gibraltar werkelijk voor Engeland betekent. Evenmin realiseren de Britten zich wie hun de Rots heeft geschonken, waarom dat gebeurde en waarom zij zal worden weggenomen. Als u nooit eerder iets hebt gelezen of gehoord over het antwoord op deze vraag, schrijf ons dan om toezending van ons gratis boek *The United States and Britain in Prophecy*. Het zal u de ogen openen voor de ware betekenis van de controverse over Gibraltar, en u nieuw inzicht verschaffen in de verrassende toekomst van Europa in de jaren '80. □

MIDDEN-AMERIKA

(Vervolg van pagina 6)

aldus de Sovjet-deskundige Jiri Valenta in het herfstnummer van 1981 van *Orbis*.

In deze schatting kwam in het laatst van de jaren '70 verandering, en wel als gevolg van de vernederende nederlaag van de Verenigde Staten in Vietnam (waardoor rechtstreekse Amerikaanse inmenging elders, zelfs dichterbij huis, onmogelijk werd), door het feit dat Amerika afstand deed van de kanaalzone in Panama, en door de besluiteloosheid van de Carter-regering ten aanzien van de opkomende revolutie in Nicaragua, die in de zomer van 1979 eindelijk gelukte.

Meer dan wat dan ook is het dus de taxatie van de Amerikaanse zwakheid door de Sovjet-deskundigen die geleid heeft tot de ideologische opmars naar Amerika's woonerf. Het Kremlin gelooft niet langer dat de Verenigde Staten, zelfs onder president Reagans regering van „de harde lijn”, nog de wil hebben het nodige te doen om te voorkomen dat het hele gebied in kwestie de zijde van de Sovjets kiest.

Bommenwerpers in Cuba?

Als om hun gelijk aan te tonen, hebben de Sovjets onlangs een eskader geavanceerde MiG-23 gevechtsvliegtuigen naar Cuba verscheept. De vliegtuigdelen arriveerden in kratten in Cubaanse havens. Eén versie van het gevechts-

vliegtuig kan als een gevechtsbommenwerper worden ingezet. Het vliegbereik zou groot genoeg zijn om sleutelsteden langs de Amerikaanse Oost- en Golfkust te bestoken.

Volgens andere rapporten van de inlichtingendiensten zouden de Cubaanse luchthavens ook als basis dienen voor de zware Russische bommenwerper TU-95, in het Westen aangeduid als „De Beer”. Deze bommenwerper werd in het SALT-II verdrag geclassificeerd als de voornaamste zware bommenwerper van de Sovjet-Unie. Ze worden nu voor de eerste maal op verkenningvluchten tegen Amerikaanse marineschepen langs de Atlantische kust ingezet.

Een gebruik als dit komt neer op een duidelijke schending van de na de rakettencrisis van 1962 gesloten overeenkomst, waarbij de Sovjets zich in ruil voor een Amerikaanse belofte, het Castro-regime niet omver te werpen, bereid verklaarden geen verdere aanvalswapens te stationeren.

Het blijkt dus dat premier Nikita Chroestsjov, en niet president Kennedy de werkelijke zege behaalde in de Cubaanse rakettencrisis van 1962. De inleidende schermutseling werd door een in verlegenheid gebrachte Chroestsjov verloren, en er bleef hem weinig andere keus dan de wapens weer naar huis te verscheppen. Maar daar stond tegenover dat de toekomst van Cuba's revolutionaire regering verzekerd was, zodat deze in de komende jaren een verzwakt Amerika zou kunnen blijven bedreigen. (Tussen haakjes: de leiders van China noemen de rakettencrisis en de eruit voortgevloeide overeenkomst „het Caribische München”.)

De eerste dominosteen

Nicaragua, aldus Carlos Rangel, is de eerste dominosteen die in Midden-Amerika moet omvallen. De communisten hopen dat deze steen andere, „op omvallen staande stenen” zal omverwerpen, en wel „in zuidelijke richting naar Panama en naar de Colombiaanse kust van de Caribische Zee, en noordwaarts naar Mexico”.

Om de regionale revolutie te helpen bevorderen, en de Sandinistische overwinning veilig te stellen, heeft Nicaragua zijn beroepsleger uitgebreid van 8000 man in de tijd van dictator Anastasio Somoza tot bijna 40.000 man nu. Het streefdoel is een beroepsleger van 50.000 man, gesteund door

200.000 reservisten — een strijdmacht die sterker is dan de gecombineerde sterkte van alle andere Midden Amerikaanse staten samen. (De Nicaraguanen beweren dat ze zo'n reusachtig leger nodig hebben om het land te beschermen tegen kleine overvallen van ex-Somoza volgelingen uit het naburige Honduras, en zelfs van zo ver weg als Florida.)

De grootste zorg van Washington betreft Nicaragua's kennelijke voornemen om onbetwistbaar de sterkste luchtmacht van het gebied te vormen. Op het ogenblik is men bezig de landingsbanen van minstens drie Nicaraguaanse luchthavens te verlengen om er met MiG gevechtsvliegtuigen van Sovjet-makelij te kunnen opereren. Men verwacht dat Nicaragua binnenkort 12 tot 18 oudere modellen MiGs geleverd zal krijgen, waarschijnlijk uit Cuba (dat ze kan missen omdat het zelf nieuwe MiG-23s geleverd heeft gekregen). Omstreeks 80 Nicaraguanen zijn naar Bulgarije gezonden om daar een vliegersopleiding te volgen, naar men aanneemt voor het vliegen met MiGs.

Volgens hardnekkige geruchten zijn sommige MiGs, gevlogen door piloten van „bevriende” mogendheden reeds te bestemde plaatsen aangekomen. Yasser Arafat gaat er prat op dat piloten van de PLO nu voor de Sandinistas vliegen.

El Salvador en verder

Het gevechtsfront heeft zich nu verplaatst naar El Salvador, en vandaar naar Guatemala. **De ECHTE WAARHEID**

De linkse guerrilla's in El Salvador doen alles wat in hun vermogen ligt om de geteisterde economie van dat ingesloten land te saboteren, om zodoende onderhandelingen met de regering af te dwingen. Van een door onderhandelingen verkregen regeling naar het verwerven van de rechtstreekse macht zou slechts een zaak van een of twee gemakkelijke stappen zijn.

In weerwil van de patstelling op het slagveld, zijn waarnemers van mening dat de linkse opstandelingen over de sterkste *wil* om te winnen beschikken.

De Verenigde Staten zitten kennelijk in een dilemma over El Salvador. Zij overwegen hun hulp aan dit land met honderden miljoenen dollars op te voeren — maar zal die hulp ook doelmatig worden aangewend? Bij een opnieuw aan de macht komen van extreem rechts zou de positie van de Verenigde Staten onhoudbaar worden.

Washington zou er dan immers van worden beschuldigd „de onderdrukking te steunen”. Maar zouden de guerrilla's in weerwil van de toegenomen inmenging der Verenigde Staten de overwinning behalen, dan zou dat voor de Verenigde Staten neerkomen op een nieuwe verpletterende nederlaag „à la Vietnam”, en ditmaal dicht bij huis.

Linkse, in Cuba en in de landen van het Oostblok opgeleide opstandelingen maken momenteel vorderingen in Guatemala, speciaal in het afgelegen, door Indianen bevolkte achterland. Tegenacties op de linkse aanvallen waren heftig.

Max Singer, adjunct-directeur van het Hudson Instituut, laat de volgende sombere waarschuwing horen:

„Wanneer El Salvadors revolutionaire regering (die van José Napoleón Duarte) ten val komt, schijnt het nauwelijks meer te verhinderen dat zowel het repressieve militaire regime in Guatemala als de vrij gekozen burgerregering van Honduras worden vervangen door met Cuba gelieerde marxistisch-leninistische regimes. *En dan zal het hoogstwaarschijnlijk in Mexico*, dat in naam revolutionair, maar in sociaal opzicht achterlijk is, *tot een hevige polarisatie komen*. En een heftig conflict in Mexico zou waarschijnlijk *ernstige gevolgen hebben voor de veiligheid van de Verenigde Staten*.”

Dat is nog zacht uitgedrukt! Men kan er van op aan dat *verscheidene miljoenen* Mexicanen over de grens met de Verenigde Staten zouden stromen, om daarmee het bestaande probleem van de vluchtelingen uit Cuba, El Salvador en van elders in Midden-Amerika tot onbeduidendheid te doen verbleken.

De Mexicaanse politieke leiders zijn te vergelijken met koorddansers. De uitdaging waar zij voor staan is enerzijds de instandhouding van Mexico's 70-jarige traditie van revolutionaire gezindheid — waaronder steun aan guerrillagroeperingen in Latijns-Amerika — en anderzijds in het binnenland het smoren van de vlammen van een *echte* revolutie, uitgelokt door de snel escalerende economische problemen waarmee het land worstelt.

Het zaad van de revolutie, waarop de communisten tot hun eigen voordeel konden teren, ligt in Mexico voor het oprapen. Zo'n 40% van de landarbeiders is werkeloos, en de meerderheid

van de Mexicanen in de steden, die met erg lage lonen genoeg moeten nemen, bevindt zich in de greep van een kwaadaardige inflatie. In februari jl. tuimelde de Mexicaanse peseta zo'n 30% in waarde omlaag ten gevolge van de tegenvallende olie-inkomsten van het land, de enorme overheidstekorten en de enorm toenemende inflatie.

Costa Rica en Panama

Na in 1979 gedwongen in ballingschap te zijn gegaan, waarschuwde de afgezette President van Nicaragua, Anastasio Somoza, dat binnen enkele jaren communistische opstandelingen „aan de Rio Grande” — de grensrivier tussen de Verenigde Staten en Mexico — zouden kunnen staan.

Ongebreidelde revolutie in de grote landen van Midden-Amerika zou de kleinere niet ongemoeid laten.

De huidige democratische regering van het arme, onderbevolkte Honduras zou op een door communisten beheerste landengte geen lang leven beschoren zijn.

Naar het zuiden toe zou Costa Rica in verschillende opzichten onder zware druk komen te staan. Costa Rica moge dan Midden-Amerika's vredelievendste en meest democratische staat zijn (het heeft het bijv. de afgelopen 33 jaar zonder leger gesteld), maar het vormt niettemin het voorwerp van interne meningsverschillen met betrekking tot zijn economie. In feite is de kleine republiek op dit moment niet meer in staat zijn schulden te voldoen.

De communisten van Midden-Amerika beschouwen Costa Rica op dit moment nog niet als oogstrijp. Maar de guerrillaleiders van El Salvador schreeuwen van de daken dat zodra de opstandelingen elders in Midden-Amerika de macht hebben gegrepen, ze Costa Rica als dessert zullen consumeren.

Het belangrijkste van alle Sovjetdoelen is natuurlijk Panama. Wat op het spel staat is de toegang van de Vrije Wereld tot het Panamakanaal — de „halsslagader” van de wereldhandel — dat nu niet meer uitsluitend onder het beheer van de Verenigde Staten valt. De overdracht van de Amerikaanse soevereiniteit over het Panamakanaal in het jaar 1979 (onder de voorwaarde dat in het jaar 2000 alle Amerikaanse troepen uit de Kanaalzone moeten zijn teruggetrokken) zal tenslotte uitdraaien op de zwaarste van alle Amerikaanse blunders in de voortdurend verder om zich heen grijpende

chaos in Midden-Amerika!

Een communistische houdgreep op het Kanaal zou niet alleen desastreus zijn voor de Verenigde Staten, maar bovendien diverse Zuidamerikaanse naties zoals Colombia, Peru, Chili en zelfs Brazilië, (om niet te spreken van Japan — de voornaamste gebruiker van het kanaal) in een buitengewoon ernstig economisch dwangbuis persen — tenzij deze landen „mee zouden werken”.

De energieke, scherppzinnige premier van Singapore, Lee Kwan Yew, waarschuwde onlangs voor de Sovjetplannen voor de strategische gebieden van de wereld, in het bijzonder de levensbelangrijke waterwegen.

De Straat van Malakka, aan welke oostelijke toegang Singapore is gelegen, vormt een van de vijf strategische „knelpunten” van de wereld, aldus de heer Lee. „De overige zijn Gibraltar, Suez, Panama en de Kaap de Goede Hoop. Het mag nooit zo ver komen dat ze door de Sovjets kunnen worden 'dichtgedrukt'.”

De Verenigde Staten worden in hun eigen achtertuin — Midden-Amerika en het Caribisch gebied — met een weinig rooskleurige toekomst geconfronteerd. Het gaat hier om een gebied dat de Sovjet-geopolitici als Amerika's „strategische achterzijde” beschouwen.

Waarom het Amerikaanse verval?

Waarom gebeurt dit allemaal? Waarom lijken de Verenigde Staten zo in verwarring gebracht door de duidelijke uitdaging van hun vijanden? Waarom verloren de V.S. de controle over het Panamakanaal, hun voornaamste „zee-poort” — de bijbelse term voor wat de Sovjets „knelpunten” noemen?

Waarom verloor Engeland de heerschappij over het Suezkanaal — en waarom staat het op het punt in een niet al te verre toekomst Gibraltar op te geven? Waarom rukken de Sovjets steeds verder op in Zuidelijk Afrika, met de kennelijke bedoeling de vitale zeeweg rond de Kaap de Goede Hoop onder controle te krijgen?

Het antwoord luidt simpel en alleen dat de God die de volkeren van Engeland en de Verenigde Staten zegende met onvoorstelbare rijkdommen, macht en prestige, zijn zegen en bescherming heeft teruggetrokken vanwege hun opeenstapeling van nationale zonden.

Slechts heel weinig Amerikanen of anderen in de in naam christelijke,

maar grotendeels verwereldlijkte Westerse wereld hebben ooit het werkelijke geheim gekend van Amerika's nooit eerder vertoonde succes en van zijn grote veiligheid in het verleden — en van de oorzaken van de veelsoortige uitdagingen waarmee de V.S. tegenwoordig worden geconfronteerd. De bekende Italiaanse auteur Luigi Barzini kwam in het december 1981 nummer van *Harper's Magazine* dicht bij de waarheid. Hij schreef:

„De Verenigde Staten vormen . . . een groot volk, in vele opzichten *de grootste natie van alle tijden* . . . Slechts heel weinig navolgers hebben begrepen dat het geheim van het geweldige succes van de Verenigde Staten niet alleen op technologie, op kennis van zaken, arbeidsethiek of hebzucht berust. Het was een *geestelijke wind* die de Amerikanen onweerstaanbaar voortdreef. Achter hun drang tot menselijke lotsverbetering stond aanvankelijk een allesdoortrekkende religiositeit, gevolgd door plichtsbef, *de onderwerping aan een door God opgelegde persoonlijke gedragscode*, de aanvaarding van een door God opgelegde taak om iets tot stand te brengen en het accepteren van alle daartoe noodzakelijke offers.

„Zelfs in onze tijd wordt dat maar door weinig buitenstaanders begrepen. Zij zien de Verenigde Staten als de triomf van een zichtbaar geworden materialisme. De religieuze ijver en de protestantse ethiek die er in het verleden zo duidelijk hun stempel op drukten, zijn nu ongetwijfeld minder zichtbaar. Maar ze zijn er nog wel degelijk, ook al praten maar weinig Amerikanen erover. Ze zijn zwakker, worden *door intellectuelen in diskrediet* gebracht en door *de twijfels van deze goddeloze tijden uitgehoud*. Maar zonder die waarden, of *wat er nog van over is*, zou Amerika niet zijn wat het is.” (Nadruk van ons.)

Hoeveel Amerikanen „onderwerpen zich nog aan een door God opgelegde persoonlijke gedragscode” — dat wil zeggen aan de Tien Geboden?

Doordat slechts zo weinigen dat doen, en doordat Amerika de wereld vooropgaat in misdaad, drugmisbruik in immoraliteit, heeft God dit volk, dat nog tevergeefs beweert „In God we trust” (God zij met ons) de rug toegekeerd. De Almachtige is nu bezig de doornhaag weg te nemen (Jes. 5:5) die de zich eens zo veilig voelende Amerikanen in staat stelde ongestoord te leven in hun eigen, door oceanen

afgeschermd halfrond.

De „Midianieten” en „Filistijnen” van onze tijd vallen in de grensgebieden aan, omdat de Amerikanen doen „wat kwaad is in de ogen des Heren” (vergelijk Richteren 13:1).

Bovendien zal God „over u de vloek, de verwarring en de bedreiging doen komen . . . [en] u verslagen aan uw vijanden overleveren” (Deut. 28:20 en 25).

De Verenigde Staten zijn zelfs niet in staat zich te weer te stellen tegen Nicaragua, een kleine natie wier nieuwe volkslied Amerika tot „de vijand van de mensheid” bestempelt.

Het wordt tijd dat de Amerikanen zich hun zonden bewust worden en uit hun sluimer ontwaken, en oog krijgen voor de „morele connectie” in wat er om hen heen gebeurt. De huidige problemen van het Westelijk Halfrond houden niet zozeer verband met de *ongelijkheid* in Midden-Amerika dan wel met de *immoraliteit* in de Verenigde Staten zelf!

Wilt u een dieper inzicht in de beschrijving van de Verenigde Staten in de bijbelse profetie, lees dan het op aanvraag gratis bij ons verkrijgbare boek *The United States and Britain in Prophecy*. □

WARE KERK

(Vervolg van pagina 4)

geïnspireerd om te schrijven: „Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg” (Jes. 53:6) — tegengesteld aan de weg van Gods *karakter*.

Hoe moet de mens teruggebracht worden? *Hoe* moet het goddelijke *doel* ten uitvoer worden gebracht?

Het doel van de Kerk

Hoe zou God de kinderen van Adam en Eva behoud aangeboden kunnen hebben? Satan zendt een houding van egocentrisme uit en heeft hun in hun jeugd hiermee ingeënt. Voordat ze oud genoeg waren voor bekering (zoals christenen deze kennen) hadden ze reeds gezondigd en zich de doodstraf op de hals gehaald.

Niemand kon met God verzoend worden en zijn heilige Geest ontvangen voordat hun doodstraf voor hen was ondergaan. Daarom werden van tevoren regelingen getroffen voor het Woord, dat ook God was, uit een menselijke vrouw geboren te worden

om Emmanuel („God met ons”) te worden, God in menselijke gedaante — zowel mens als God. Hij, evenals wij allemaal op alle manieren in verzoeking gebracht, zondigde nooit. Ofschoon Hij zelf de doodstraf niet schuldig was, nam Hij deze op zich — voor *u* en voor mij — voor de hele mensheid!

Zo is in Gods meesterplan voor het volbrengen van zijn doel bepaald dat „evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus [door een opstanding] allen levend gemaakt worden” (1 Kor. 15:22). Allen die ooit zijn gestorven, zullen door een opstanding levend worden gemaakt (1 Kor. 15:22-24; Hebr. 9:27).

Maar hoe moest Jezus Christus Verlosser worden — om de hele verloren mensheid te redden? Alleen voor ons te sterven was niet genoeg. Gods *karakter* moest in ons worden opgebouwd. God verrichtte een scheidingsdaad in Adam. Dat was een *fysieke* schepping! Het begon met de eerste Adam. Maar de *geestelijke* schepping begon met Jezus Christus. De ware christen zal „de nieuwe mens [aandoen], die naar de wil van God

geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid” (Ef. 4:24). Wij worden een *nieuwe schepping*. Gods geestelijke schepping is dus nog steeds gaande!

Waarom nu de Kerk? Wat is haar doel? Het is Gods middel om hier op aarde zijn doel te volbrengen — zijn alomvattende doel! Die nieuwe schepping — die geestelijke schepping — begon met de Kerk van God!

Hoe de Kerk begon

Laten wij eens zien hoe Jezus de Kerk begon. Eerst, na zelf te zijn gedoopt — na door Satan aan de opperste verzoeking te zijn blootgesteld en Satan overwonnen te hebben, begon Jezus door twaalf discipelen te *kies*en. Een discipel is een leerling — een student die onderwezen wordt. Jezus was de leraar.

Deze discipelen waren nog vleeselijk. Doch Hij zei dat wanneer zij de heilige Geest ontvingen, de Geest in hun herinnering alles zou oproepen wat Hij hun had geleerd — en dan, met de heilige Geest, zouden zij *begrijpen*!

Deze discipelen waren niet de Kerk.

Zij en de profeten waren voorlopers en werden het fundament van de Kerk.

Jezus gebruikte dit van te voren onderrichte twaalfstal om het fundament te vormen, en de Kerk te onderrichten en te besturen.

De discipelen waren geen vrijwilligers. Zij waren uitverkoren, gekozen. Degenen in de Kerk *zijn ook uitverkoren!* Jezus zei nadrukkelijk: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44).

Op dezelfde wijze heeft God de Kerk uitverkoren om te worden tot discipelen — studenten — leerlingen — om niet slechts een nieuw door de Geest geleid leven te beginnen en een andere levenswijze, maar ook om te groeien in de genade en in de kennis van Jezus Christus (2 Petr. 3:18). De berouwvolle, gelovige door de Geest geleide christen moet *geestelijke kennis worden onderwezen*. Hij wordt bekeerd — dat wil zeggen *veranderd!* — van vleselijke naar geestelijke gezindheid. Van de levenswijze van deze wereld naar Gods levenswijze.

Zoals de discipelen het fundament zijn voor de Kerk, zo is de Kerk het fundament voor het Koninkrijk van God dat op aarde hersteld zal worden bij Christus' terugkomst in macht en heerlijkheid. Hij zal de regering van God herstellen door het gezin van God dat dan het Koninkrijk van God wordt.

De Kerk werd een tweeledige opdracht gegeven: 1) om Christus' evangelie van Gods Koninkrijk uit te dragen aan de wereld als getuigenis (dus *niet* om de wereld in deze tijd te bekeren) en 2) om de kudde te hoeden — de Kerk te onderrichten terwijl de leden groeien in geestelijke kennis en karakter.

Bij Christus' glorierijke terugkeer naar de aarde zullen de in Christus gestorvenen worden opgewekt en de levenden in Christus onmiddellijk van sterfelijk in onsterfelijk worden veranderd. En allen zullen opstaan om de terugkerende Christus in de lucht te ontmoeten en met Hem te regeren in het Koninkrijk van God.

Satan zal dan voor duizend jaar worden verwijderd. De Kerk zal dan het Koninkrijk van God zijn. Wij zullen koningen en priesters zijn die op de aarde heersen (Openb. 5:10).

Maar als wij naar onze tijd kijken — hoe staat het met de Kerk vandaag? Door wie heeft Christus dit huidige

tijdperk van de Kerk opgebouwd? Deze moderne geschiedenis zal in een volgend nummer worden behandeld. □

SCHULDEN?

(Vervolg van pagina 19)

als ze op afbetaling kopen. De laatste jaren is deze vorm van kredietverlening steeds kostbaarder geworden. In de Verenigde Staten bijv. is de kredietrente al tot boven de 24% gestegen en een credit card kost daar nu al \$50 per jaar. Dit is dus wel een zeldzaam kostbare kredietverlening!

De wetgeving op het kredietwezen helpt de consument te begrijpen hoeveel een lening of een kredietaanloop hun kost. Zorg er dus voor dat de voorwaarden van de lening of de kredietverlening u volkomen duidelijk zijn. U behoort voor uzelf uit te maken of het artikel dat u wilt hebben die zeer hoge rentekosten waard is — of dat het verstandiger is wat opzij te leggen om het later contant te kunnen betalen.

Maak er nu al ernst mee!

Het is nooit te laat om orde op zaken te stellen voor wat de financiën van uw gezin betreft. Hoe langer u dat uitstelt, des te dieper raakt u in de schulden. De jaren '80 konden weleens een ernstiger periode van economische rampspoed worden dan de Grote Crisis uit de jaren '30. In de laatste jaren zijn de goud- en zilverprijzen krankzinnig op en neer gegaan. Hetzelfde geldt voor de renten. Als op een achtbaan jakkert de wereldeconomie voort met handelsbalanstekorten en door de OPEC-landen gedicteerde olieprijsen.

Een inflatie tot in de dubbele cijfers doet de economie van vele landen wankelen.

Maar u wilt vaste grond onder de voeten. U wilt uw financiën goed beheren en u wilt dat ze door God gezegend worden. De wetten voor financieel succes beginnen bij God en eindigen met verstandig beheer van uw inkomen. Wie ook maar een van deze wetten overtreedt zal in de economische crisis geen stand kunnen houden.

Gehoorzaam die wetten en u zult in staat zijn de storm het hoofd te bieden. Vraag ons gratis boekje *Het einde van uw financiële zorgen* aan. Het gaat nog veel dieper in op de vraag hoe vrij van schulden te blijven. □

U KUNT GOD HEUS OP DE PROEF STELLEN!

Waarom al die zorgen over geldzaken? Hier is een opmerkelijk gratis boekje dat het antwoord geeft. *Het einde van uw financiële zorgen* onthult een vergeten wet over financiële stabiliteit. Het steunt op degelijke bijbelse documentatie. Bewijs het voor uzelf en beproef God eens! Honderdduizenden hebben dat al gedaan.

Het einde van uw
FINANCIËLE
ZORGEN

U krijgt te lezen:

- Wat de meeste mensen niet over financiële tegenslagen weten
- Hoe u God tot deelgenoot kunt maken
- Voorbeelden van mensen die God op de proef stelden

Gebruik de antwoordkaart om uw exemplaar vandaag nog aan te vragen.

van onze lezers

Twee reacties op advertentie *De Kampioen*

Ik vraag mij natuurlijk wel af wie degene is die de *Echte* (onvervalste) *Waarheid* zozeer in pacht heeft dat hij daar de hele wereld zo nodig van moet overtuigen. Zeker weer zo'n propagandamachine voor de Amerikaanse politiek of een even Amerikaanse godsdienstige sekte die ook zo nodig moet.

Laat mij u deze vergelijking (niet van mijzelf hoor) geven:

De *Waarheid* is als een geslepen diamant met oneindig veel facetten. Wij zien slechts dat ene facetje dat ons eigen lichte terugkaatst en zien dat als *de Waarheid*. Iedereen ziet deze dus anders. Overigens, het zal nooit kwaad kunnen ook eens naar het facetje van de ander te kijken.

Vandaar . . .

Toekomstige lezer

Hoewel ik niet kan geloven in *gratis* tijdschriften, lijkt het me toch een interessant blad, en wacht ik maar af.

Toekomstige lezer

TV-uitzending

N.a.v. een uitzending op tv in

Oklahoma City, op zondag 13 november jl. wil ik u verzoeken mij toe te zenden het blad „De *Echte Waarheid*”.

Hoogachtend,

F. vd. W., Schaesberg

Informatief en opvoedkundig

Reeds enkele malen heb ik het blad *De Echte Waarheid* gelezen. Het lag ter inzage in onze school. Vermits dit echter mijn eindjaar is zal ik volgend schooljaar het werk niet meer kunnen raadplegen.

Indien het mogelijk was had ik graag gehad dat u telkens een exemplaar verzond naar mijn adres. De nuttige informatie die u mij toestuurt zal niet alleen mij ten goede komen. Als toekomstig regent zal ik ze tevens in mijn lessen kunnen integreren. Op die wijze krijgt het blad naast een informatieve waarde ook nog een opvoedende waarde.

In de hoop dat ik een gunstig antwoord mag verwachten, verblijf ik met de meeste hoogachting,

J-P. B., Kemzeke, België

Tweeledig verzoek

Sedert een al wat langere

periode ontvang ik zonder daarom te hebben gevraagd uw periodiek *De Echte Waarheid*. Ik heb tot op heden op deze ongevraagde toezending niet gereageerd, in de veronderstelling dat u e.e.a. vanzelf wel zou stoppen. Het tegendeel is echter het geval. Met een hardnekkigheid, die het christendom al eeuwen eigen is blijft u zogenaamde waarheden in mijn brievenbus deponeren, waarbij u geen kans voorbij laat gaan om de Amerikaanse imperialistische/kapitalistische samenleving te prijzen en alles wat naar socialisme of kommunisme riekt te beschimpen. Als radikaal-socialist verzoek ik u twee dingen, t.w.:

1. Mattheus 21:12-13 eens beter te lezen, waar Jezus behoorlijk uitpakt tegen de toenmalige kapitalistische verschijnselen;

2. mijn brievenbus vrij te waren van uw merkwaaardige gedachtenkronkels t.a.v. de *Waarheid*, want u gebruikt Gods woord om te kunnen liegen. T.a.v. 2. raad ik u aan Mattheus 23:1-19 er eens op na te lezen, terwijl het Communistisch Manifest van Marx en Engels in uw geval zeker

aanbevelenswaardig is.

Met vriendelijke groeten,

P.J.L., Hengelo

Indoctrinatie

In deze tijd van linkse indoctrinatie wilde ik graag betere lectuur.

Daarom zou ik een abonnement op het tijdschrift *De Echte Waarheid* willen hebben. Bij voorbaat hartelijk dank.

Hoogachtend,

G.G., Rotterdam

Overbodig

Uit nieuwsgierigheid naar de aard van uw periodiek heb ik u enkele maanden geleden toezending gevraagd.

Na driemaal van uw uitstekend verzorgd tijdschrift te hebben kennisgenomen, is mijn nieuwsgierigheid wel bevredigd. Het godsdienstig karakter van uw blad maakt de lezing voor mij overbodig, omdat ik op dat gebied voldoende geïnformeerd word.

Ik verzoek u daarom de toezending van uw blad aan mijn adres te staken.

U dankend voor de kennismaking verblijf ik, hoogachtend,

H. vd. W., Leiden

MORELE NORMEN

(Vervolg van pagina 22)

geboden: liefde tot God en liefde tot de naaste. Deze twee machtige geboden worden dan onderverdeeld in specifieke richtlijnen, die wij als de Tien Geboden kennen en die door de hele Bijbel heen worden verklaard en toegelicht.

De mens kan zelf geen betere morele normen voor zich en zijn kinderen

opstellen. Mits correct toegepast, is het zeer beslist *geen* negatieve wet, die ons bij ons doen en laten in een strak keurslijf perst. Het tegendeel is waar! Het gaat hier om een reeks constructieve normen, die de basis zijn voor de vorming van gelukkige mensen en de schepping van een veilige samenleving.

Bovendien biedt deze wet ouders een werkelijk solide basis voor de morele opvoeding van hun kinderen. En ouders

die in gehoorzaamheid aan deze wet leven, zullen zich nimmer schuldig maken aan een dubbele moraal. Zij zullen een leven leiden dat de toets der kritiek kan doorstaan — en dan in het bijzonder de kritiek van hun eigen kinderen wanneer deze de tienerleeftijd bereiken.

Leer daarom uw kinderen de Tien Geboden en leg hun de betekenis uit van deze machtige, geestelijke wet! U zult er nimmer spijt van hebben. □

BESTAAT GOD?

Sceptici hebben hun twijfels. Veel wetenschappers wijzen het als onbewezen af. Toch is er voor dit ondermaanse geen fundamentele vraag. Hoe kunt u het nu echt weten? Is het eigenlijk wel redelijk om het bestaan van God te bewijzen? Is er een tastbaar bewijs dat een Opperwezen de dienst in het universum uitmaakt? Ons gratis boekje *Bestaat God?* geeft degelijke bewijzen en antwoorden. Uw gratis exemplaar ligt klaar. Gebruik de kaart binnenin of schrijf brief of briefkaart.

**BESTAAT
GOD?**

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

Zend mij de volgende lectuur: _____

Adreswijziging: _____

Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres:

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

De Engelstalige uitzending THE WORLD TOMORROW

Radio. Radio Luxemburg, 208 meter, of 1440 Khz, iedere zondagavond om 19.30 uur over heel West-Europa.

Televisie. R.T.L., in heel België, via de kabel, iedere vrijdagavond om ongeveer 23.00 uur, na het programma van R.T.L. zelf.